

Rohatecká obec

5/2015

XIX. ROČNÍK

Úvodem

Začal nám podzim a skončilo babí léto. Na dva extrémně teplé prázdninové měsíce již můžeme jen vzpomínat. Stejně tak i na vydařené rohatecké hody. Jestli se hody slaví nejen jako křesťanský svátek, ale i jako den blahobytu a hojnosti, tak na to nesmíme zapomínat. Na to, jak jsou naše stoly prostřené a my se u nich setkáváme. Jak nadále neseme a ctíme tradice našich předků.

Zjistili jsme, že na Marsu je voda, a pozorovali červené zabarvení Měsíce a jeho superúplněk. Katastrofické předpovědi s tímto úkazem spojené nás většinou míjely. Dnes nás jen tak něco nepřekvapí. Skandál automobilky VW s nainstalovaným podvodným softwarem na ovlivnění emisí ve Spojených státech otevřel a přinesl po několika výzkumech a testech Američan jménem German. Jistá Ukrajinka v Miláně rozdrtila za čtrnáct sekund mezi stehny tři melouny. My však nezůstáváme nikterak pozadu. V Brně mladík v soutěži v pojídání rohlíků na rychlost zvítězil, když pozřel suchý rohlík za padesát osm vteřin.

Jedna studie o otiscích prstů uvádí, že nyní je již možné vyčíst z otisku, zda dotyčný je uživatelem kokainu. Do budoucna bude podle vědců možno určit i rasu jednotlivého pachatele. Jistě se máme na co těšit. Buď bude více informací, nebo více záměrně poškozených konečků prstů.

Aktuálně okolo nás padají vlašské ořechy a my tyto na vitamíny a oleje bohaté plody sbíráme, sušíme a zpra-

cováváme. Mají vysokou nutriční hodnotu a posilují naši imunitu. Nejlépe se sbírají po prvních mrazících. Víme, že je musíme řádně vysušit a jejich listy do kompostu raději nedáváme. Víte, že máme i zeleninové novinky? Díky farmářským trhům se můžeme, mnozí prvně, seznámit s fialovou nebo žlutou mrkví. Oranžovou řepou pruhovanou na řezu. Citrónovou okurkou, která je pro změnu kulatá. To paprika čokoládová je tvarem stejná, jen obsahem barviva jiná. Nevíme, kdo jako první zatoužil po změně. Jestli to byla zelenina samotná nebo poptávka od šéfkuchařů s cílem přinést nějakou novinku.

Jeden prastarý slovanský zvyk jak se přivítat s podzimem spočívá v tom, že se ze zeleniny vyrobí malé rakve, do kterých se pohřbí mrtvé mouchy a švábi. Byla to doba velkého úklidu v domovech Slovanů, sklizně úrody a navazování nových vztahů.

Na zahrádkách, kde nám právě krásně kvetou astry, rozchodníky, třapatky nachové a třeba i rudbekie, začínáme uklízet, zimovat a připravovat se na příští rok. Jako vždy mnohé trápil plevel. I když jsou některé jednoleté a jiné vytrvalé, jsou to jenom naše kategorie. V přírodě totiž neexistují žádné plevele. Jedním z pohledů na věc bývá užitek. Když si vezmeme takový strom tis. Je to jediný jedovatý strom v Evropě. Je krásný a my z něj vyrábíme hudební nástroje k potěše ducha, ale i zbraně.

Jsou tu opět debaty o tom, jak poznat správný burčák a že jsme zřejmě

Z obsahu

Z jednání rady a zastupitelstva	3
Kultura	5
Tetka Bětka	10
Školství	12
Fotoreportáž - Hody 2015	14
Informace z knihovny	18
Sport	21

jeho největší pijáci na světě. Zkvašený mošt z vinné révy vyhledáváme záhy poté, co hrozny na vinici dozrají. Pak je čas potěšit se z tohoto moku. K veselosti nás pobízí mnoho podnětů a historek. Podělím se s vámi o jednu, která se stala nedávno. Známý z Kyjova je restaurátor a pracuje mimo jiné na pražském hradě. Postavil tam lešení. Po tom lešení vylezli dva kominíci a svět na chvíli viděl červené trenýrky...

Stanislav Zela, šéfredaktor

DŮM OBČANSKÝCH AKTIVIT

Problémová situace s pozemky

Základem každé obce je obecní majetek a na tom se významnou měrou podílejí obecní pozemky. Nikdo z nás nemá rád kostlivce ve skříní, bohužel obec Rohatec jednoho pořádného má. Katastrální úřad již roky upozorňuje na alarmující stav s pozemky v Rohatci. Bohužel se nikdo neměl k napravení situace, a tak dnes, kdy chceme situaci napravit, budou někteří naši spoluobčané překvapení, že jejich domy a zahrady stojí na obecních pozemcích, že bude nutné si tyto pozemky za dnešní odhadní ceny vykoupit nebo od obce pronajmout. Situace to není jednoduchá ani příjemná. Jedná se o desítky pozemků, celkem několik tisíc metrů čtverečních. Rada obce se na svých jednáních jednotlivými situacemi zabývá a již jsme zaslali první sérii dopisů lidem, kteří pravděpodobně užívají obecní pozemky pod svými nemovitostmi. V těchto dnech bude následovat další vlna dopisů. Prosíme občany, kterým taková výzva přijde, aby se pokusili najít dokumentaci, která by prokazovala jejich vlastnictví takového pozemku. I my se můžeme mýlit, vycházíme však z informací katastru nemovitostí a jako správní hospodáři chceme, abychom měli obecní majetek v pořádku.

V pravidelných intervalech se na jednání rady obce projednávají žádosti o pronájem či prodej obecních pozemků v blízkosti řeky Moravy za účelem rybaření. Dlouhodobě rada obce zastává názor, že obecních pozemků kolem řeky Moravy se zbavovat nebudeme a ani je nechceme nikomu pronajmout, a to z důvodu, aby každý rybář mohl kamkoliv u řeky Moravy přijít a rybařit z obecních pozemků. Nechceme nikoho upřednostňovat, všichni tedy mají stejnou startovací čáru a je to pouze o tom, kdo si dřív přijde na břeh sednout. Navíc obecní pozemky jsou od samotného břehu dost daleko. Celý břeh na katastru obce patří Povodí Moravy a je tedy přístupný pro všechny. Ano, jsou tam i soukromé pozemky, ale břeh v šířce cca 15 metrů od vody, jak si může-

me najít v katastru nemovitostí, patří Povodí Moravy. Obec ví pouze o jedné nájemní smlouvě na břeh, a ta je na místo u přístavu na Přívoze. Takže velké množství různých cedulí vstup zakázán či soukromý pozemek se nezakládá na pravdě a má rybáře pouze odradit, aby nevstupovali na něčí „upravené místo“. Lidé, trávící často čas u řeky by také měli pamatovat na skutečnost, že existují pravidla, co v blízkosti řeky být může a co nikoliv. Takže různá stavení, jakože na kolech, které by ovšem v případě povodně nebyly schopny odjet, jsou špatně, stejně tak znečišťování břehu starým nábytkem, sedačkami a podobně, za účelem zvelebení „svého“ rybářského plácku. Nezapomínejme, že i břeh Moravy je stále kus přírody a chovejme se k němu tak, abychom se za tuto důležitou část obce nemuseli stydět.

Jistě jste si také mohli v těchto týdnech všimnout, že od vodárny směrem k hodonínskému hřbitovu probíhá za větrolamem čilý stavební ruch. Ano, město Hodonín získalo potřebnou dotaci, na kterou čekalo, a jelikož má už delší dobu stavební povolení, začalo stavět cyklostezku směrem na Rohatec. Do konce letošního roku by měl být tento úsek hotov a bude se čekat, až vykoupíme pozemky tak, aby se cyklisté bezpečně dostali nejen po vodárnu, ale až do Rohatce. Rada obce se rozhodla změnit pomalý postup vykupování a zkusíme jinou strategii. Zároveň apelujeme na rohatecké občany, kteří stále ještě neprodali své pozemky na trase cyklostezky, aby se snažili pochopit tento veřejný zájem, který prospěje nám všem, zlepší spojení do Hodonína a zejména přispěje ke zvýšení bezpečnosti na tomto celoročně velmi frekventovaném silničním úseku. V následujících týdnech budeme vlastníky kontaktovat, snad se nám podaří posunout se rychleji k vytouženému cíli – cyklostezce Rohatec – Hodonín. Děkuje.

Jara Adamec, starosta

Z jednání rady a zastupitelstva

Zastupitelstvo obce se po prázdninové přestávce sešlo na svém zasedání ve čtvrtek 24. září. Po technickém bodu byla projednána zpráva finančního i kontrolního výboru a byly schváleny půjčky z fondu rozvoje bydlení. Poté následoval blok ekonomických bodů. Bylo projednáno aktuální plnění rozpočtu a rozpočtové opatření reagující na současný vývoj. Zastupitelům byl dále předložen návrh rozpočtového výhledu na roky 2016 až 2020 a podrobný přehled investičních akcí naší obce. Na jednání bylo také odsouhlaseno zapojení obce do projektu protipovodňového, monitorovacího a varovného informačního systému svazku obcí pro Baťův kanál, díky kterému bude z dotací pořízen digitální povodňový plán obce, hladinoměry na řece Moravě

a především zrekonstruována síť místního rozhlasu. V dalším bodu starosta informoval všechny přítomné o výsledku výběrových řízení na probíhajících akcích. Zastupitelstvo dále schválilo garanci za spolufinancování sociálních služeb pro rok 2016, které využívají někteří naši občané. Věcná diskuze se týkala také budoucnosti ubytovny na Kolonii, ta bude dle rozhodnutí přeprojektována na malometrážní byty pro mladé rodiny či seniory.

Velký blok programu se týkal výkupu či prodeje pozemků. Zastupitelstvo projednalo budoucí směnu pozemků mezi obcí a Jihomoravským krajem. Dále bylo vykoupěno několik dalších pozemků na cyklostezku do Hodonína či parcely pod komunikací na ulici Budovatelská. Již standardním bodem jed-

nání se stalo projednávání majetkových vztahů k pozemkům v areálu TJ Slavoj. Protože se obec ani po několika jednáních nedohodla se stávajícími majiteli na oboustranně přijatelné ceně, rozhodlo zastupitelstvo o přesunutí spodního fotbalového hřiště na pozemky obce.

Rada obce se ke svým jednáním schází opět s velkou četností. Mezi hlavní body programu patří výběrová řízení k investičním akcím. Rada schválila nejdříve zadávací dokumentace a komise k výběrovému řízení a následně i dodavatele k dotačním projektům Úpravy zahrady v přírodním stylu v MŠ Rohatec, Zateplení zdravotního střediska na Kolonii a Dovybavení sběrného dvora. Bylo schváleno vypracování generelu bezbariérovosti obce, který je nezbytný pro podání žádostí o dotaci na vybu-

dování či rekonstrukci chodníků v obci v příštím roce. Rada dále schválila nařízení obce, kterým se zakazuje podomní a pochůzkový prodej na jejím území.

Ve spolupráci s maminkami byl vybrán další herní prvek pro dětské hřiště na Kolonii. Mezi pravidelné body jednání dále patří projednávání jednotlivých

žádostí, hodnocení stavu probíhajících investičních akcí či příprava materiálů pro zastupitelstvo.

Tomáš Letocha, místostarosta

Pozvánka

Spolek zdravotně postižených občanů Rohatec zve své členy a spoluobčany na

ADVENTNÍ ZDOBENÍ,

které se bude konat v rohateckém muzeu

ve dnech 28. a 29. listopadu 2015 od 14. do 18. hodin.

Přijďte se podívat a inspirovat, adventní a vánoční výzdobou.

Pro Vaše děti a vnuky budou k dispozici „dílničky“, kde si spolu s nimi můžete některé dekorace vytvořit.

Na Vaši návštěvu se těší výbor SZPO

FÁMY - FRKY - PLKY

Jelikož lidová tvořivost nezná mezí a tamtamy informují spolehlivě, ale leckdy výrazně zkresleně, proto pokračování této rubriky. Snad i takto přispějeme k lepší informovanosti občanů.

FÁMA - FRK - PLK (a lidová tvořivost)	Realita
Zaměstnanci obce si v pracovní době stěhují svůj starý nábytek a vyklízejí starý dům.	Zaměstnanci obce svázeli pro muzejní komisi starý nábytek, věnovaný majiteli obecnímu muzeu.
Rohatecký zubař od nás odchází pryč.	Dle informací obce pan zubař nikam neodchází, naopak své služby chce ještě více rozšiřovat a v Rohatci zakotvit na dlouhou dobu.
Obecní ubytovna na Kolonii bude použita pro utečence.	Tato informace není pravdivá, zastupitelstvo obce odhlasovalo, že objekt ubytovny bude v budoucích letech kompletně rekonstruován na startovací byty.
Paní pokladní Zostalová odchází na mateřskou dovolenou a proto hledáme na obci novou pokladní.	Paní Zostalová, jelikož má zkoušku z vedení matrik, přejde po odchodu matrikářky do důchodu na její místo, a proto hledáme novou pokladní. Těhotenství zaměstnankyň obce nám není známo.

Osobní zprávy

NAROZENÍ

Lilien Janečková
Nina Vasilková
Marie Tóthová
David Paták
Vilém Rezek

ÚMRTÍ

Marie Masaříková
Milena Tomanová
Josef Pospíšil

89 let
58 let
92 let

Zlatá svatba

V měsíci září oslavili 60 let společného života manželé Milan a Jaroslava Henčlovi.

Blahopřejeme

Dům občanských aktivit

Právě jako dům občanských aktivit nyní slouží budova, kterou každý v Rohatci zná jako starou školu. Tato budova byla po několika letech chátrání zrekonstruována do dnešní podoby. Přes mnohá technická úskalí, která s sebou přináší rekonstrukce tak staré budovy, se podařilo najít pro tuto vznešenou stavbu využití. O předhodové sobotě se tak mohli poprvé do nových prostor podívat také občané. Slavnostní otevření bylo úmyslně naplánováno na víkend, kdy se do obce sjíždějí z okolí i rohatečtí rodáci či vzdálenější rodiny. I oni se tak mohli podívat, jak po přestavbě vypadá jejich třída a jak se nám rekonstrukce povedla. Kromě zcela zrekonstruovaných interiérů i obálky budovy bylo možné zhlédnout výstavu, uspořádanou právě k této příležitosti. K vidění zde byly dobové fotografie z historie školy i jednotlivé ročníkové fotky v průřezu mnoha let. Volné prostory byly využity také k prezentaci prací studentů Zahradnické fakulty v Lednici, kteří se zabývali ná-

vrhem přestavby vybraných částí obce. Na slavnostní otevření přijala pozvání mimo bývalého vedení obce i řada pedagogů, kteří zde dlouhá léta učili, zástupci regionální knihovny a mnoho dalších.

Do nově zrekonstruovaných prostor tak konečně mohla být přesunuta obecní knihovna, která tak získala naprosto nový vzhled a mohla se tak stát jakýmsi obývacím pokojem obce. Její součástí je navíc i family point, který využijí především maminky s dětmi. Své dvě třídy tu získala základní umělecká škola pro výuku hry na hudební nástroje. Ve třech původních třídách budou mít svá zázemí naše spolky – Klub duchodců, Svaz zdravotně postižených občanů a SRPŠ. Ve druhém patře zbyl ještě prostor pro reprezentační výstavní sál a taneční sál s šatnou. Velmi nás těší vzrůstající počet čtenářů i zahájení činnosti v jednotlivých klubovnách. Naše stará škola tak opět získala nového ducha a může sloužit nám všem ještě dlouhá léta. Jako úkol pro

další léta tak zbývá vymyslet a vytvořit příjemné zázemí na pozemku ve dvoře.

Tomáš Letocha, místostarosta

Podzim

Uplynul rychle ten čas
a znova je tu září,
s ním podzim přišel zas,
s úsměvem ve tváři.

Dny se pomalu krátí,
slunce přestává hřátí,
rána pomalu chladnou,
jablka na stromech sládnou.

Na nebi ještě slunce svítí,
na zahrádce kvete kvítí,
krásné astry, rozchodníky,
plamenky, vřesy, skalníky.

Na hřišti si děti hrají,
jsou veselí, radost mají,
ze stromů na zem listí padá,
podzim je tady. Paráda.

KULTURA

Pochválen buď pán Ježíš, idu k tobě jak vidíš...

Prázdniny jsou za námi, s nimi i svátek svatého Bartoloměje a hodové veselí - tak si ho společně připomeňme.

V pátek, týden před hody, jsme v hospodě U Pagáča postavili májku, poté probíhala samotná zábava, během níž došlo k poohlédnutí za hody z let 2005 - 2015, při příležitosti desetiletého stárkování. Promítaly se fotky, kdy ke každému roku vystoupili přítomní exstárci a podělili se s námi o největší zážitky z „jejich“ hodů, na které rádi vzpomínají. Večerem nás až do ranních hodin doprovázela CM OLiNa. To mělo možná za následek, že chasa na hodovém fotbalovém turnaji druhý den neobhájila 2. místo z loňska, ale získala alespoň bramborovou medaili.

Hodová neděle započala slavnostní mší svatou, kterou celebroidli P. Libor Salčák s P. Karlem Krumpolcem, na varhany doprovázel pan Richard Stehlík. Průvod s DH Vlkošá-

ci vycházel po 13. hodině ke stárkovi Janu Svobodovi, který bravurně zazpíval Dalmácii, a mohl tak vést průvod ke stárce, Beátě Zahradníkové. Před stárčiným se zpívala písnička Pochválen buď pán Ježíš, která se neobešla bez zdravé nervozity, ale vše nakonec dobře dopadlo. Po společném sóle stárků se průvod přesunul k radnici, kde nás už netrpělivě vyhlíželi radní. Pan starosta nám hody povolil a průvod dosáhl svého cíle pod zeleným. Snažili jsme se, aby taneční prostor nebyl prázdný, a snad jste ocenili i vy, že to bylo poznat. Velmi nás potěšilo, že se letos premiérové dětské sólo bezvadně ujalo, na dětech jsme mohli vidět, že měly velkou radost a na vytančované sólo byly patřičně hrdé. Na hody k nám přijelo plno přespolních, někteří už byli vidět i v průvodě. Hodonínská chasa excelovala, když dorazila pod zelené lázeňským vláčkem. Kolik nás vlastně bylo?

Domáci:

šohajé 14, děvčice 24

Přespolní:

Popice pod Pálavou 1+1

Mutěnice 1+1

Syrůvín 1

Hodonín 13 + 15

Vnorovy 3

Moravský svatý Ján 0+3

Mikulčice 7

Lipov 2+1

Vracov 1

Lužice 3+1

Praha 1

Hodky proběhly tradičně jako každý rok, kolem desáté hodiny čekala na parketě netrpělivá děvčata, kdože to bude zvolen jako šátečkový král. Tím se pro letošní rok stal Michal Valuch. Po půlnočních halekačkách následovalo sólo bosky a v trenkách, kde hoši představili unikátní kousky. Zábavu do ranních hodin doprovázela DH Šohajka, se kterou jsme si hodkovou zábavu bezvadně užili.

Za celou chasu děkujeme všem, kteří se jakkoliv podíleli na přípravě a zařizování hodů, ale hlavně vám, všem Rohatčanům, kteří jste nás přišli podpořit. Dále děkujeme CM při ZUŠ Rohatec pod vedením pana Varmuži, za program u radnice během průvodu, mužskému sboru za účast v průvodu a zpívání pod zeleným, Candy plus za dárky pro dětské sólo. Nesmíme zapomenout na všechny zúčastněné krojované a především na ty, kdo je tak hezky vystrojili. Také děkujeme všem, kteří jsou k průvodu ohleduplní a přeparkovali svá auta pro snadnější

průchod. Letos se dokonce podařila taková kuriozita, že proti průvodu jela auta a řidiči nechápali, že krojovaní do škarpy fakt skočit nechtěli. Ale to je na jiné povídání, to ať si každý v hlavě srovná sám.

Ještě jednou všem moc děkujeme

a těšíme se s vámi na další shledání na Kateřinské zábavě v sobotu 21. listopadu 2015. Začátek je ve 20:00 hodin, hrát bude DH Ištiváci, proběhne i tradiční půlnoční překvapení.

Za chasu stárka

Sportovní areál

Když byl 18. června slavnostně otevřen nový sportovní areál, bylo jasné, že si najde své uživatele. Od prvního týdne si jej oblíbily děti, mládež, ale i řada dospělých. Jednotlivé rohatecké spolky mají rezervován čas, kdy se můžou v areále věnovat svým sportovním aktivitám. Mimo to jsou ale hřiště přístupná i ostatním uživatelům. V době prázdnin je areál otevřen po celý den,

v době školního roku slouží hřiště do patnácti hodin základní škole k výuce tělesné výchovy. V odpoledních hodinách a o víkendech pak slouží široké veřejnosti po celý rok. Užívání areálu je zdarma, pro zapůjčení sítě je však potřeba kontaktovat správce areálu. Tím je v současné době pan Viktor Weber. Pro rezervaci areálu nebo zapůjčení vybavení jej můžete kontak-

tovat na telefonu 724 980 908 nebo emailu viktor.weber@seznam.cz s dostatečným předstihem. Správce areálu dbá také na dodržování řádu sportoviště. Mezi hlavní pravidla pochopitelně patří udržování pořádku, bezpečnosti či zákaz kouření. Chovejme se k tomuto krásnému areálu tak, aby jej mohli užívat i ti po nás.

Tomáš Letocha, místostarosta

Kdo byl Vladimír Blažíček

V letošním roce jsme vzpomínali sedmdesáté výročí konce druhé světové války. Mezi oběťmi z Rohatce se také vyskytuje jméno Vladimír Blažíček. Rohatčané o něm mnoho nevědí. Jeho nejbližší i současníci již nežijí a mladší generace jeho osud nezná. Jako mladý Rohatčan a student konzervatoře je označován za nadějněho skladatele a básníka. Jeho osud se rozvíjí v době druhé světové války, kdy byl jako mladý student nasazen na nucené práce ve Štrasburku, Vídni a v Dubnici nad Váhom. V roce 1944, po krátkém rozloučení v Praze, odešel do Slovenského národního povstání, kde se jeho stopy

ztrácejí. Zůstalo na něj několik vzpomínek jeho současníků, již dnes nežijících, ale i básnická esej Rozjímání o nezvěstném od zasloužilé umělkyně Miroslavy Tomanové. Je to vzpomínka její i manžela Josefa Tomana, národního umělce, dvou výrazných českých literárních tvůrců.

Vladimír Blažíček se narodil v Rohatci v roce 1921. Zde také začal chodit do obecné školy. Již tenkrát se projevoval jeho hudební talent, ale také láska k literatuře. Ve vzdělání pokračoval na gymnáziu ve Strážnici. Při studiu již píše první verše i skládá hudbu. S kamarády studenty vydávají literární časopis Žeň.

V rodné obci cvičí v Sokole, rád cestuje. Při jedné prázdninové cestě na tehdejší Podkarpatskou Rus se seznamuje s manželi Tomanovými a svěruje se jim s láskou k hudbě, literatuře i láskou ke svému rodnému kraji a Rohatci. Velmi si jej oblíbili pro jeho upřímnost i talent. Maturitu na gymnáziu ve Strážnici vykoná Blažíček již v začátku pro naši republiku kruté doby, v roce 1940. Miroslava Tomanová o něm ve své esejí píše, že již tehdy byl takřka hotovým hudebním skladatelem. Doma ve své obci nadále organizuje se svými kamarády různá hudební setkání, skládá hudbu, píše články. Vše pro svou českou zemi a rodné Slovácko. Nastupuje na konzervatoř v Brně. Píše, komponuje, ale trápí ho vše

kolem, fašistické běsnění. Jeho srdce je na rodném Slovácku. *

V roce 1943 jsou zavřeny vysoké školy a posluchači musí na nucené práce. S nešťastným ročníkem 1921 musí Blažíček na nucené práce do Německa, do továrny na zbraně. Nadále, i přes stísněné podmínky, se věnuje své milované hudbě. Na nucené práce je nasazen do Štrasburku, Vídně a posléze se dostává do Dubnice nad Váhom, kam byla výroba zbraní přeložena z Wienerneudorfu. Odtud se mu podaří ještě navštívit rodiče i manžele Tomanovi, ale pak se vrací zpět. V blízkosti Dubnice sílí partyzánské hnutí. Nastává slovenské národní povstání. Blažíček utíká z továrny a odchází do hor k partyzá-

nům. Před Vánocemi 1944 se naposled ozve rodičům pozdravem s posledním rukopisem. Pak již po něm zůstávají zastřené stopy. Vrcholí slovenské povstání, zuří kruté boje. Vladimír Blažíček mizí neznámo kde. Končí válka, 12. dubna 1945 je osvobozen Rohatec. Lidé se shledávají, je máj a Blažíček se nevrací. Rodiče jej stále očekávají. Ani po měsíci žádná zpráva. Matka věří, že se ozve, že se vrátí. Otec jej hledá, cestuje, vyptává se, stovky kilometrů nachodí pěšky, marně. Spolupracuje s repatričním úřadem, stopa žádná. Nedošla ani k hrobu. Vladimír Blažíček, mladý hudební skladatel, básník a prozaik, zůstává nezvěstný.

Zdeněk Bíza

Dozvuky výstavy Karla Nováka

Léto uteklo jako voda a výstava, kterou jsme slavnostně zahajovali k počtu stoletého výročí narození malíře Karla Nováka na konci července, se nachýlila ke svému konci. Ještě v měsíci září prošla naším obecním muzeem celá základní škola a i v září stále ještě přicházeli na radnici zájemci, kteří si chtěli prohlédnout krásu obrazů tohoto známého malíře. Nejsem si zcela jist historickými čísly v oblasti kultury, ovšem konečná čísla počtu návštěvníků výstavy Karla Nováka překonala jakékoliv naše optimistické odhady. Za celou dobu trvání výstavy navštívilo naše obecní muzeum více než tisíc návštěvníků hledajících potěšení z výtvarného umění. Velká účast byla radostí pro všechny, kteří se na výstavě podíleli a zajišťovali její organizaci a chod. Poděkování patří také všem, kteří nám zapůjčili obrazy Karla Nováka, které často zdobí jejich obývací pokoje

a ložnice. Velký dík patří také dcerám malíře, které se rozhodly darovat obci některé vystavené obrazy a předměty ze života jejich otce. Projevily také upřímný zájem a elán spolupracovat do budoucna s rohateckou muzejní komisí na dalších výstavních projektech. Jedna výstava končí a další začíná ... a tak některé obrazy z našeho muzea putovaly přímo do Záhorského múzea ve Skalici, kde probíhá až do 30. října další výstava Karla Nováka, zejména se slovenskými a záhoráckými motivy. Pořadatele ze Skalice velmi potěšilo, že na vernisáž dorazili také občané ze sousedního Rohatce. Rok oslav kulatého výročí zakončí v listopadu výstava v Galerii výtvarných umění v Hodoníně, kde bude prezentovat výbor z celoživotního díla.

Jara Adamec, starosta

Přehlídka mužských sborů

Stejně jako v předchozích šesti letech konala se i letos v areálu letního kina přehlídka mužských sborů s názvem Za Rohatcem, za dědinu. V sobotu 12. září přijely návštěvníkům 7. ročníku zazpívat sbory ze Žabčic, Dolních Dunajovic, Ladné, Želetic, Krumvíře a v rámci přeshraniční spolupráce se představila i folklorní skupina Gbelan ze Slovenské republiky. Své vystoupení měl samozřejmě i pořádající mužský sbor z Rohatce. Krásné podzimní počasí, občerstvení i ochutnávka vín vinařů místních a z blízkého okolí – to vše určitě také přispělo k pěkně prožitému odpoledni. Celým pořadem provázel Jožka Černý. Pohoda a bezprostřednost i letos vedly k tomu, že se mnohdy účinkujícím nechce tak brzy odjet a vše pak pokračuje zcela neformálně a přátelsky.

Děkujeme Obci Rohatec, jejím pra-

covníkům za přípravu areálu, Jirkovi Belžíkovi za výborné občerstvení a děvčatům Beatě Zahradníkové, Mirce Gurské a Lence Stehlíkové za velmi dobrou reprezentaci a spolupráci. Poděkování patří také vinařům, kteří přispěli svými vzorky vín. Díky všem sponzorům a paní Mirce Tomšejové za koláčky.

S přáteli a příznivci místního folkloru a moravských písniček se těšíme v září 2016 na shledanou při 8. ročníku přehlídky mužských sborů Za Rohatcem, za dědinu, kde si současně připomeneme 10. výročí vzniku mužského sboru Rohatec.

Jiří Hostýnek, vedoucí MS Rohatec

Řeka Morava a její překonávání v minulosti

Letošní suché léto způsobilo nízké stavy v řekách. Rovněž v Moravě, která protéká celou délkou naší obce, je hladina vody nejnižší za posledních padesát let. V korytě řeky se objevují místa dávno zapomenutá. Podivně ční nad hladinu různé pozůstatky, zejména dřevěné kůly, velmi staré, ale ve vodě obdivuhodně zachovalé. Zvláštní pozornost budí střední pilíř železničního mostu v Kolonii, jeho nejspodnější základ, rozšířený ze všech stran asi o 50 cm. Tato část pochází z roku 1938, kdy se po rozšíření a napřímení toku řeky dokončovala druhá polovina železničního mostu na trati Rohatec - Sudoměřice. Dnes je to velmi zajímavý pohled. Tento stav se ale objevoval i po roce 1939 téměř každoročně až do doby, kdy byl dokončen jez v Hodoníně. Za pilířem ve směru k dnešnímu přístavišti se objevovala písčiná výspa 20 až 30 m dlouhá. Koupávala se zde kolonská mládež. Levá strana řeky byla hluboká, jen pro plavce, pravá strana pod původním prvním obloukem mostu se dala přejít, hloubka byla jen asi 50 až 70 cm. Stav hladiny Moravy býval v létě nízký, před mostem

bývala dlouhá šterková pláž až do poloviny řeky. Po roce 1945 se zde těžil šterkopísek. Stejná pláž do poloviny řeky bývala i za letního stavu od současného silničního mostu téměř až po Přívoz. Teprve po zprovoznění jezu v Hodoníně se hladina řeky zvedla téměř o více jak jeden metr. To také umožnilo provozování vodních sportů, zvláště před jezem, kde bylo rozšířeno hodonínské středisko vodních sportů. Při normálních stavech taková hladina dovoluje i lodní provoz, který se rozšířil zvláště po roce 1990. Řeka Morava se od Strážnice klikatí a v zákrutech vymílá břehy. V létě bývá stav hladiny nízký, ale naopak po jarním tání se hladina řeky zvedá, rozlévá se z břehů a často způsobuje záplavy. Vodohospodáři se ji snažili regulovat již od začátku minulého století. Zpevňovali břehy kůly, proplétali proutím a zavázeli zeminou. Nejvíce takových zpevnění pochází z přelomu devatenáctého a dvacátého století. Jsou to místa, kde se při nízké hladině objevuje řada zbytků kůlů ve dvou řadách. Začátkem dvacátého století dochází v Rohatci k narovnání toku. V Kolonii od železničního mostu

směrem k Rohatci Přívozu a odtud až po Hodonín.

Zajímavé místo se rovněž objevilo před železničním mostem směrem ke Strážnici. Na levém břehu je vidět jeho dláždění. Pochází z třicátých let minulého století, kdy se budoval Baťův kanál a předpokládala se zde lodní doprava uhlí z tehdejšího lignitového dolu na Soboňkách k zaústění Baťova kanálu do řeky Moravy u Rohatce. To se neuskutečnilo pro zatopení dolu a jeho nerentabilní těžbu. Vlivem druhé světové války nebyl Baťův kanál dobudován k řece Moravě.

Za současného nízkého stavu hladiny se objevují i místa, kde bývaly silniční mosty. Na Přívoze, zaniklý začátkem 19. století. Vedle železničního mostu v Kolonii bývaly dva dřevěné. První zanikl v roce 1939, druhý v roce 1948. Odtud po směru toku asi 200 m býval most betonový, zničený v době druhé světové války. Vybudován byl v roce 1938, zničen ustupujícími německými vojsky v dubnu roku 1945. Vedle něj sloužil po tři roky dřevěný provizorní most postavený ženisty Rudé armády v roce 1945.

Zdeněk Bíza

Tetka Bětka

Toš už su tu zas. Aprílové leto je už za nama a včil budeme čekat, jak sa vydaří podzim. Každý z nás má to nejaké roční období najrači, ale já miluju podzim a to už proto, že sem sa do téjto barevnéj nádhery narodila. Jako děcka sme si podzimu užívaly. Začátek školety sme ešče moc vážně nebraly. Školní kabelu sme hodily v kuchyni pod postel a hurá s kozama k Moravě. Ráno sa kabela zasěj kutáčem vytahla a tak to šlo, dokád' byl venku pěkný čas. Dyš ešče svítalo slunko, toš nekeří kluci sa ešče v Moravě kupali, na lúkách sme pásly koze a krávy a z divokých kopretin sa dělaly bůdy a dyš fůkal větr, toš sme pűščaly draků, ale ty sa nekupovaly v obchodě jak dnes, ty sme si mosely udělat samy. To sa ze špílků svázala konopnů nitů dračí hlava, tá sa oblepila novinovým papírem a zlepilo sa to rozmíšanů hladků můků s vodů. Na ocas sa nastřihaly pásy také z novin, lebo sa svazovalo listů z lindy a koupil sa enom špagát. Na lúkách sa aj bojovalo, Přívozané proti klukom z Dolňanska lebo z Baráků. A jaké sa používaly zbraně? To dyš byl čerstvý krtičinec, toš z téj vlhkéj hlíny sa umňágaly gule veliké jak vajce a obě strany jich po sobě házaly. Přívozané dycky vyhráli, lebo nás bylo jak v hrnci krůp. Lebo sa křivákem uřezal prut kerý sa zohl do oblůka, natahl sa naň špagát jak tětíva a šípky sa uřezaly z vrbových prutů. Ale nebyl to enom čas hrát, aj sme mosely při nejakých domácích prácích pomáhat. Třeba natrhat šípky lebo hural, vybírat z dyní jádra, okrajovat srpem z řepy chrast a dyš sa šůstala turkyň, tedy sme měli všeci naduté břuchy jak buben, lebo sa mléčné klásky vařily lebo pékly ve šporáku a dyš sa omastily kačením sádlem, toš to byla největší pochůtka. Enom ve škole pan řídící pořád otvírali okna, lebo ve třídě bylo pořád smradu, jak dyž rozpáře schořa. Také sme mosely pomáhat lűpat trnky karlůtky,

aby sa z nich uvařily povídla. Ale nedaj Bože, dyš sme sa hodně najedly téj vřeléj lůzačky, to sa kolikrát ani nestačilo lűtat na záchod a dyš sa nedoběhlo, toš aj byly nohy obarvené na hnědo. Ale já sem najrači šlapala ve škopku zelé. To mně maminka v hodně tepléj vodě namydľily nohy a kořenkovým kartáčem dobře vydrhly, postavily mňa do škopka, přisýpaly nastrůhané zelé a já sem mosela dokola šlapat. Šak sem sa v tem škopku motala jak mucha v cylindře.

Toš šak včil už sa na takové drobné práce a pěkné hry enom spomíná. Dnešní děcka nemajú o tem ani poněti a dyš im to vykládáme, toš si myslíjů, že si to vymýšľáme. Ale už dost teho co indá bylo, rači pár slov jaký je podzim včil. Zatým je vydařený, ale doví jak dlůho, toš si ho s kamarůdků pěkně užívaly. Každů neděľu po obědě vyrazíme pěšky do přírody. To od našeho zejdemo na zpuštěné lůky, pomalučky sa tahneme jak slimáci po protipovodňovéj hrůzi okolo mlýnskéj a skončíme u šľajze na Přívozi. Je to velice pěkná prochůzka, ale nesmíme začat zasěj spomínat, lebo už to co bylo indá, to sa nám pořád vracá. Dolňanské lůky byly posečené a na podzim vypasené kozama a krávama. V mlýnskéj bylo celý rok trochu vody plné řabinců pro kačeny, ale dnes je tam plno pováľaných suchých stromů a vysokéj trávy plné kopřiv. Ale co mně tam najvíce chybí? Děcka, keré by sa hrály, skováľaly, lűzly po stromoch, pűščaly draků, ale najvíce schůzá jejich radostný křik.

A nám už nic inšího nezbyvá, než sa u příľazka otočit a pomáľy jít dom. A toš dokád' je pěkné počasí, uděľajte si takovů spomínkovů prochůzku aj vy ostatní.

*Všeckých zvů vaša
tetka Bětka*

Jan Galatík

Ve třetím čísle Rohatecké obce jsem čtenáře informoval o úmrtí našeho občana Jana Galatíka. Ve stručné informaci jsem vás seznámil s tím, kdo to byl, čím se zabýval, čím byl zajímavý. Původní krůtké seznůmení bych chtěl ještě rozšířít o jeho poznatky a získané závěry, které jsou dle mého názoru velmi zajímavé. Ne vždy jsem s některými závěry, které nám předkládal, souhlasil, ale on situaci viděl tak, jak to popisoval. On, ani nikdo jiný, s jeho závěry už nic neuděľá.

Jeho stěžejní prací, a dalo by se říci i stěžejním cílem, bylo najít Velehrad. Měl utkvěľou myšľenku, že by to měl být kopec Nůklo, nachůzející se mezi Ratíškovicemi a Miloticemi. Když vydal v roce 2001 knířku Velehrad hľeďte v propasti Nůkla, vzbudila v odborné i široké veřejnosti značný ohlas. Starobylé město Mojmirovců je dodnes záhadou, neví se přesně, kde je hrob biskupa Metoděje. Nesoulad mezi písemnými pamůtkami a archeologickými náľazy vyvolává pochybnosti. Ani Valy u Mikulčic, ani Staré Město u Uherského Hradiště nebo Pohansko neodpovídají

plně představám o takové lokalitě, jež by měla mít plně charakter mohutného opevněného panského sídla. V této knířce se snažil pomoci dostupných znalostí, vykopůvek, pamůtek poukazujících i na zahraniční materiály či map hľadat místo, které by mělo nejbľíže k Velehradu. A tomu se nejvíce přibľířovalo Nůklo. Nebudu zde vypisovat všechny indicie, které ho vedly k závěru, že sídlo Velehrad bylo v propasti Nůkla. Soustředil mnoho dokumentů, pamůtek, map a dalších faktů, jež by měly dokazovat tuto teorii. Velký problém byl podle mne v tom, že se nedovedl o svých názorech poděľit s našimi, v tu dobu největšími kapacitami v této tak vzdáľené historii. Sám byl přesvědčen o sprůvnosti závěrů, ale nedostatek archeologických náľazů měl, jak sám přiznal, až negativní ohlas u profesionálních archeologů. V Rohatecké obci č. 3 z roku 2005 se pozastavuje nad vystoupením hlavního archeologa ze Starého Města, rovněž nad prací vedoucího archeologa z Mikulčic, hodnotí ji celou jen jako hypotězu. Snahu o pomoc s výzkumem dané lokality všichni odmítá-

li. Obrůtil se i na ombudsmana, zda by přiměl archeology ke spolupraci, rovněž tisk ke zveřejnění jeho práce. Odpověď byla, že poručit či přimět vědce nebo novináře ke spolupraci není v jeho pravomoci. Pouze svoboda tisku mu dává právo zveřejnit jakýkoliv názor. Tuto radu plně využíval a publikoval v různých magazínech a časopisech. Mimo jiné uveřejnil několik článků v Rohatecké obci. V roce 2005 ve spolupraci s členy Cyrilometodějského spolku Nůklo uspořádal ve Vrbasově muzeu ve řďdanicích výstavu „Kde stůval Velehrad.“ Byla velmi úspěšná. Ukazovala mnoho dokumentů a především letecké snímky pořizené fotoaparůtem umístěným na dálkově řízených modelech. Sám jsem se výstavy zúčastnil. V mnohém mne zaujala, ale zřejmě profesionály výsledky plně nepřesvědčily. Bádání po dalších poznatcích o Nůkle vřak přesto u něj ani na chvíľi nepolevilo. Dopředu jej hnalo i 1120. výročí smrti arcibiskupa Metoděje, které připadalo na rok 2005. Výsledky nových poznatků uveřejnil v nové publikaci Velehrad - byl v propasti Nůkla? Byla vydána v roce 2003

současně s německým překladem. Autor vydáním sledoval především vyvolání zájmu archeologů a historiků o toto místo. To, jak se později ukázalo, stále nestačilo. Přestože se neustále setkával s nepochopením u odborné veřejnosti, u místních se setkával s pochopením a s některými návrhy uspěl. Podařilo se mu ve spolupráci s tzv. „nákloši“, což v podstatě byli členové Cyrilometodějského spolku, vytvořit a v roce 2004 instalovat sedmimetrový Liliový kříž. Byl vytesán z jednoho kusu dubu starého více než 170 let. Dále inicioval instalaci sochy Sámy, prvního vůdce Velké Moravy a známého kupce. To se uskutečnilo v roce 2007. Zorganizoval také postavení sousoší sv. Cyrila a Metoděje v roce 2013. Podobně jako Sám byl zhotoven z pískovce. Ratíškovice tak kromě kostela mají patrony i na vrcholu Nákla, kteří se dívají nejen na samotné Ratíškovice, ale na celé okolí.

A když se mu nedařilo prosadit průzkum propasti Nákla, zajímal se o okolí této malebné výšiny. Zaujala ho Moravská Sahara. Do jaké míry ji sám osobně prošel nevím, patrně dost, ale z literatury znal mnoho věcí, které ovlivnily podmínky na velké části Moravského Slovácka. Uveřejnil zajímavý článek ve Slovácku v roce 2006. Ale už ve čtvrtém čísle Rohatecké obce v roce 2005 píše o vzniku a zániku Moravské Sahary. Mne zaujala pasáž, ve které zmiňuje, že tento les je již v polovině druhého století Ptolemaiem nazýván Luna Silvia, les bohyně Luny. Až do našich oblastí totiž postoupila římská vojska. A zde sváděla tuhé boje se zde sídlícími keltskými a germánskými kmeny. A i když dobře vy-

zbrojených Římanů byla velká síla, místní kmeny na tom taky nebyly špatně. Keltové vyvinuli originální způsob výroby železa. V malých hliněných píčkách vytápěných dubovým dřevem tavili z rudy (dovezené asi někde od Strážovic) hmotu podobnou železu. Zbytky těchto pícek se nacházejí kolem Rudníku. Dle leteckých snímků jich bylo mnoho. Zbytky rudy a obsah hematitu v tamějším písku působily dojmem červené barvy. Pro značnou náročnost potřeby dřeva docházelo k postupnému odlesňování. Galatík zmiňuje i další aspekty odlesňování půdy a tím umožnění vzniku takzvané Moravské Sahary. A hned na to popisuje úsilí J. B. Bechtla o znovuzalesnění území o rozloze více než 5000 hektarů. Až později, v roce 1906, je tomuto lesníkovu odhalen pomník. Souběžně se však pisatel přimlouvá za připomínku i lesního rady Hrdličky, který spolu s Vodičkou zalesnili i hodonskou důbravu.

Stále mu však v hlavě vrtá otázka minulosti celé této oblasti. Je přesvědčen, že archeologický průzkum by prokázal mnohé další poznatky z historie našeho regionu. Dokázal však hledat v různých symbolech historické souvislosti s tímto regionem. Tak třeba v Hodonínském deníku z ledna 2008 porovnává zobrazení na sloupu Marca Aurelia v Římě s okolím Hodonína. Sám si při návštěvě Říma pořídil snímky, které zobrazovaly výjevy pravděpodobně z našeho okolí. Voda vytékající z hory, únik plynu, asi metanu, na sedmihorkách a mnohé další. Zvláštní odstavec patří Rohatci. Názvy jako Sedmírohé, Rohov, Rohatec naznačují, že se nazývají rohy. Název římské

pevnosti Carnutum znamená Rohatec. Ona římská pevnost byla na soutoku řek a vybíráním mýta značně zbohatla. Otázka je, jaká pevnost byla a komu sloužila tvrz v Rohatci. Ve stejném roce v týdeníku Slovácko píše o velkomoravské královně krásy Dobroslavě, jak byla v roce 1880 odvezena na španělský dvůr, kde se měla stát manželkou krále Fortumia. Co by se stalo, kdyby v roce 1278 na Moravském poli zvítězil Přemysl Otakar II.. V tomto článku z ledna 2009 se J. Galatík zamýšlí nad tím, že území, která král vybojoval, sahala od Jadranu až na sever téměř k Baltickému moři, se postupně a nenávratně stala územím původních zemí. Není bez zajímavosti, že král Přemysl byl odkázán na šlechtu. Mezi šlechtici vynikali i páni z Horky. Byl to jeden z nejstarších moravských šlechtických rodů. V seznamu jmen je mimo jiné i jméno Tvrdiš (nejstarší známý správce Hodonína). Z tohoto rodu je i Tvrděk z Rohatce, který roku 1270 vystupuje jako svědek kláštera Velehradského.

Tolik jen krátce a stručně o práci na historickém poli, kterým se zabýval Jan Galatík. Šíře jeho znalostí v tomto směru byla velká. Ale i o jeho dalších zálibách by se dalo mnoho napsat. Leteckou archeologií počínajíc a včelařením konče. Náklo však zůstane zapsáno vždy ve spojení s jeho jménem. V roce 2014, v den 10. výročí postavení liliového kříže, bylo vzpomenuť i knížete Rastislava. Domnívám se, že při dalších cyrilometodějských poutích by bylo dobré vzpomenuť i na Jana Galatíka.

Antonín Jaroš

Vývoj a proměny rohateckého kroje - část šestá

Od pradávna udržovaný zajímavý předpis byl, že vdaná žena nesměla chodit prostovlasá. Od doby, kdy ji po svatbě vdané ženy „začepily“. Už tehdy, kdy dívky nosily šatku na vlasech, ženy pod ní nosily čepeček. Na zapletené vlasy daly obálenu - kolečko obalené plátnem, na to čepeček s vyšívaným „dénkem“ a přes to šatku. Když byl zaveden šátek, vždycky bylo vidět kousek krajky u uší - důkaz, že je žena vdaná. Dívky začaly nosit obálenu a drnu pod šátkem proto, aby se šátek nezašpinil od vlasů.

V chladnějším období nosily ženy „zamotávku“, chodily „zamotané“. Na všední den obyčejného kus bílého šátku, někdy veliký turečák, na svátky „kašmír“, drahý

vlákně šátek s půdou bílou, černou, růžovou - zakrýval i ústa. Závítí musela nosit i svobodná matka. Rohatecký kroj dlouho udržoval některé staré prvky. Tak stojatý límeček u mužských svátečních košil. Udržel se na Hornácku i na Kyjovsku, ve Strážnici, Petrově, Sudoměřicích zmizel, košile se svazovala jako na Podluží. Také ženský obojek zachovává původní velikost jako na Hornácku. Byl černě, červeně, bleděmodře vyšívaný, jako rukávce. Také výšivka na zástěrách, modrých i černých byla skromná, někdy žádná. I vyšívaní na rukávech mužské košile bylo mírné, tenká ažura a halůzka. Původně to jistě bylo na všech ostatních krojích, ale ve Strážnici a na Podluží se rozrostla na celý ru-

káv. Ženské rukávce byly vyšívané „přes ramena“ a to černě. Také dětský kroj byl pěkný a originální, hlavně pokrývka hlavy u nemluvnat. V létě to byla „pupena“, čepička s převládající červenou barvou, jak ji zachytil v r. 1908 malíř Kalvoda na obraze Slovácká mamička. Měla nahoře dvě mašličky, jako zaječí uši. Na zimu se nosila „čičena“ - z černého sametu s drobnými kvítky, lemovaná bílou králíčí kožešinou, nahoře pět maší. Šaty byly stejné u děvčat i chlapců. Později chlapec dostal klobouček, děvče šáteček. Na křest se nosila čepička bílá s „angaláškem“, lemovaná bílou skládanou krajkou.

*Podle zápisků Josefa Antoše
- Marie Hověžáková*

Situace na zdravotním středisku

Zdravotní středisko, jak jste si již mohli všimnout, má již řadu měsíců nového majitele. Naším zájmem vždy bylo a stále je, aby tento komplex budov sloužil občanům jako zdravotní středisko a lékárna. Velmi mnoho energie jsme věnovali úkolu přivést do obce nového zubaře, což se nakonec za pomoci obecního úřadu povedlo. Proto nás mrzí, že v současné době se po obci šíří nepravdy a lži, týkající se našeho smluvního vztahu s doktorem Kazinotou a jeho společností Dialservis. To nás vedlo k sepsání tohoto příspěvku, aby bylo zřejmé, že nejsme žádní loupežníci, kteří nechtějí podporovat doktory v Rohatci. Pan doktor platil předchozímu majiteli střediska nájem cca 14 tisíc korun za pronájem ordinace, sesterny, čekárny a infuzárny. V této částce měl započítáno jak nájemné, tak i energie. Kromě toho platil úklidové služby ve výši 3 200 korun měsíčně. Nabídli jsme mu uzavření nájemní smlouvy na deset let, protože naším zájmem bylo, aby na středisku dlouhodobě působil. Rovněž jsme mu nabídli, že úklidovou činnost budeme zajišťovat my a pouze ji přefakturujeme. Nabídli jsme doktoru Kazinotovi a jeho společnosti Dialservis, že za částku cca 18 tisíc korun měsíčně,

kteřá by zahrnovala nájemné, náklady na energie a náklady na úklidovou činnost v jeho prostorech, můžeme nájemní smlouvu uzavřít. Tato částka byla téměř shodná jako částka, kterou platil doposud za ordinaci. Vzhledem ke statistickým měsíčním příjmům ordinace nebyla tato nabídka likvidační, a v žádném případě neodpovídá těm, které někdo šíří po Rohatci, snad aby měl pan doktor výmluvu pro své stěhování. Měsíce nás jeho firma vodila za nos a nechtěla podepsat nájemní smlouvu ani na původně nabízených deset let, ani na pět let a dokonce ani na dva roky, abychom se pak dozvěděli, že potají koupil dům naproti pošty, kam se chce přestěhovat, a který již třetí měsíc renovuje. Na základě tohoto nekorektního jednání, ke kterému patřilo plno slibů, lží, zapírání se, nebrání telefonů, jsme panu doktorovi a jeho firmě dali po zjištění, že se chce stěhovat, výpověď z nájmu, jelikož by nám ji stejně dal později on sám. Budeme se snažit, aby středisko dál zůstalo střediskem, a plnilo svůj účel. Přejeme si, abychom v budoucnu mohli spolupracovat pouze se slušnými lékaři.

Majitelé zdravotního střediska

Školství

Stránka (ne)jen pro děti

Motto:

Nepotřebuji přítele, který kýve na všechno, co řeknu.

Můj stín kýve přesněji.

Přemýšlejte:

- o Ve kterém slově je 3x slabika ti ?
- o Která věta má 4x se ?
- o Slož ze zápalek tuto rovnici:

$$510 = 100$$

Přidej jen jednu zápalku a rovnice bude pravdivá. Dokážeš to?

- o Deska je dlouhá 3,20 m. Kolikrát musí stolař řezat, aby z ní nařezal kousky dlouhé 80 cm?

Řešení úkolů najdete v příštím čísle.

Anna Kolofíková

Podzim v naší školičce

V měsíci září se předškoláci zúčastnili sportovního dopoledne na stadionu U Červených domků, kde pro ně místní fotbalisté přichystali pěkné soutěže a ukázky tréninku malých sportovců.

Pro nejmladší děti byla velkým zážitkem návštěva ZOO Hodonín. Pro některé to byl úplně první výlet se svými kamarády a učitelkami. S rozzářenými očkami pozorovaly a krmily některá zvířátka, nejvíce je zaujali opičky a lvi. Na závěr se občerstvily dobrůtkami, které jim připravily mamin-

ky do batůžků, i cesta autobusem se všem dětem líbila.

Nejstarší děti v polovině října navštíví Slovanské hradiště v Mikulčicích, kde na ně čeká program „Pohádka o princezně Dobroslavě“ a dále také knihovnu, kde pro nás pravidelně připravuje besedy o knihách paní Ing. Jana Charvátová.

V rámci logopedické prevence proběhla 7. října v mateřské škole depistáž dětí s vadami řeči a paní Mgr. Horáková z SPC Hodonín vybrala 14 dětí, se kterými

budou pravidelně cvičit tři paní učitelky, které absolvovaly studium - logopedický asistent a kurz logopedické prevence.

V listopadu pojedou všechny děti za účelem prevence respiračních nemocí do solné jeskyně v Hodoníně.

Děti a jejich rodiče se podíleli na podzimní výzdobě naší školičky, přinesli různé přírodniny a strašáčky z dýní. Formou prožitkového učení poznáváme i při vycházkách krásy podzimu.

Kolektiv MŠ Rohatec

Dětská cimbálka při ZUŠ Rohatec

Prázdniny, opuštěné třídy, klid a ticho na chodbách a přesto se každý týden z naší školy nesly tóny lidových písniček. To dětská cimbálka si připravovala program na hodové vystoupení. Odpoledne na hodovou neděli se všichni oblékli do svátečních krojů a zahráli u rohateckého obecního úřadu připravené pásmo lidových písniček. Zpřijemnilo tak všem čekání na příchod chasy a zahájení hodů panem starostou. Odměnou za jejich snažení byl potlesk, i když „křepelenka uletěla“ a s ní poletovaly i noty kolem obecního úřadu. Ale i tak se vystoupení povedlo. Tímto chci poděkovat dětem, a to nejen rohateckým, ale i přespolním, které si i o prázdninách našly chvíli ve svém jistě nabitěm prázdninovém programu a místo k bazénu nebo na koupaliště zašly na chvíli do školy. Velký dík patří hlavně panu učiteli Pavlu Varmužovi, který se jim věnoval ve svém volném čase. Do nového školního roku 2015/16 přeji všem,

kterí navštěvují ZUŠ při ZŠ Rohatec, hodně muzikantských úspěchů, ať se jim daří v nových prostorách právě zrekonstruované staré školy v Rohatci.

Irena Elšíková

Fotoreportáž - Hody 2015

Gábinka a mája

Kostel

Průvod dětí

Klobúček

Je to za nama

Honza

CM

Mužácký sbor

Sólko

Ženáci

Sólo dětí

Sólo

Obec

Pod zeleným

U stárky

Hodky muzika

Celorepubliková soutěž Jáma Lvová – dostali jsme se na tábor?

Na začátku loňského školního roku jsme se dozvěděli o korespondenční soutěži, kterou organizuje České vysoké učení technické v Praze nebo-li ČVUT. Je to soutěž na pomezí matematiky a informatiky. Odměnou této tříkolové soutěže desetidenní tábor zdarma. Program obsahoval matematiku, astronomii, biologii a projekty byly opravdu různé.

Soutěž byla rozdělena na mladší a starší žáky základních škol či víceletých gymnázií. Mladší byli v 6. až 7. třídě nebo v primě či sekundě a starší se mohli účastnit pouze z 8. a 9. třídy. Pro starší už je tu soutěž Fiks! (fitácký korespondenční seminář), MoRoUS (mozek, robotika, umělá inteligence) nebo S.V.A.T. (seminář vědy a techniky), které taktéž pořádá ČVUT.

Soutěž měla tři kola, se kterými opravdu rázně rostla obtížnost. Několik příkladů byla dokonce středoškolská látka. První kolo jsem byla schopná vyřešit do dvou hodin, druhé mně s přestávkami trvalo zhruba tři dny a u třetího jsme proseděli týden a více, a to hlavně u jednoho záluďného příkladu. Pomohla nám s tím naše paní učitelka Zdeňka Bachelová díky tomu, že nás naučila Vennovy diagramy, což je také učivo středních škol.

Mezi úlohami se objevilo např. řazení korálků podle pravidel, obkládání koupelny, bludiště (které nás zaujalo, bylo jednoduché a zajímavé), určování výkonu, náklady na koupání, dělení koláče, závod, vytváření nových hodin, překládání papíru nebo pacman. Bylo tam toho více, ale toto bylo asi nejzajímavější.

Po skoro celém školním roku řešení spolu s dalšími soutěžemi, jako je například Klokánek, Matematická olympiáda, Pythagoriáda nebo Logická olympiáda jsme čekali na vyhlášení Jámy. Nadšeně jsme potom zjistili, že já jsem skončila přesně 12. a Tomáš 14. Naštěstí ale dva z naší kategorie na tábor nejeli a dostalo se tedy i na Tomáše. Škoda, že diplomy se ale rozdávaly jen do toho dvanáctého místa. Od školy jsme ještě k tomu dostali knihy „Posvátná geometrie“ a „Symetrie“.

A teď k samotnému táboru – většina lidí si (ověřeně) myslí, že jsme tam celých deset dní seděli u příkladů z matematiky. Koho tohle napadlo? Tábor byl zaměřený snad na všechno – matematika, biologie, astronomie, možnost vybrání projektu a taky hodně pohybu. A když myslím hodně, myslím tím klidně i šest hodin běhání denně.

První den byl klasicky takový uvítací, nic moc se nedělo, spíš se párkrát dokola představovalo. Když si byli už stoprocentně jistí, že známe všechna jména nazpaměť, šlo se na večerní program. Samozřejmě tam nějaký menší program byl, třeba zasvěcení do čtyř týmů nebo táborové hry na zeleném plácku.

Představili nám korálkovnu, kde můžeme anonymně ohodnotit chování někoho jiného tím, že mu hodíme do kalíšku korálek určité barvy (např. červený – mám tě rád, fialový – jsi

vtipný, černý – naštvál jsi mne). Dál jsme se něco dozvěděli o celotáborové hře. Téma tohoto roku bylo „Osadníci“. Každý den byl nějaký program, který když určitý tým vyhrál, získal nějakou výhodu. Například to bylo stavění domku jen z přírodních materiálů, štafetový běh, pyramidovica (5 stanovišť s úkoly), trakaře (obchodování), celodenní výlet do Telče (po cestě i na místě se také hrály hry, např. zjišťování informací), noční hra (labyrint), šifrovačka, válčící hra, dobývání citadely, RPG ...

Samozřejmě nechyběly přednášky, které ale byly vždy zaměřené na něco zajímavého. Nejvíce mě zaujala o evoluci, šifrování, algoritmy a pravděpodobnost.

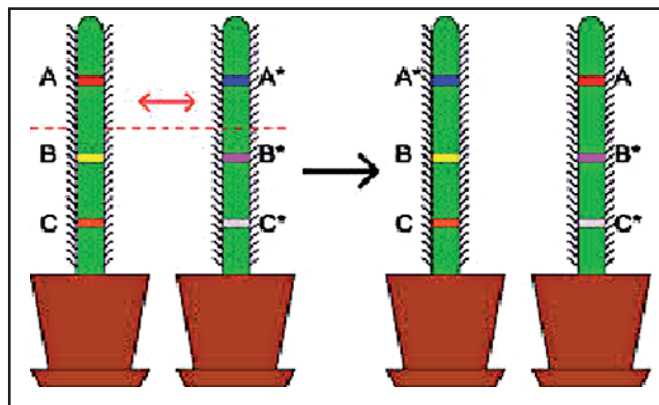
Už jsem se zmínila o projektech. Bylo jich opravdu hodně a špatně se vybíralo... Nakonec jsem si z široké nabídky (pás LED lamp, kostel z papíru, katapult, focení, pitvání, pletení a háčkování, ladění lahví, programování ve Skretchi, hudební divadlo, párový tanec, signalizace, statistika, pečení chleba, efekty ve filmu, odlévání odlitků, návrh a výroba desky plošných spojů, video z obrázků) vybrala focení a Tomáš programování ve Skretchi. Mělo to několik výhod – jedna z nich třeba byla, že jsme mohli fotit kdykoliv a kdekoliv nebo že jsme se mohli díky tomu podívat k ostatním. Někdy si musím pořídit pořádný foťák.

Zkuste si vyřešit tento složitý příklad:

Úloha 3A Rekombinace

V neprobádaných končinách Království zvířat byl v hustém pralese objeven zcela nový druh rostlin, barvivka tělní (*Chromus Somaticus*). Kromě toho, že má na stonku proužky mnoha různých barev, je barvivka zvláštní také tím, že v případě, že se dva jedinci dostanou do těsné blízkosti, dochází u nich k tzv. rekombinaci: těla obou rostlin se v určitém místě (u obou jedinců stejném) zlomí a rostliny si části svých těl nad tímto zlomem vymění (viz obrázek 1). Vědeckým zkoumáním barvivky byla pověřena odbornice na botaniku, octomilka Margot.

Margot si všimla, že k rekombinaci nedochází na všech místech těl barvivek stejně často, některá místa se lámou častěji

Výsledky jejich pozorování byly následující:

Typ rostlin	ABC	A*BC	AB*C	ABC*	A*B*C	A*BC*	AB*C*	A*B*C*
Zastoupení	22,5 %	7,5%	5%	15%	15%	5%	7,5%	22,5%

Pozn. 1: 1% = 1 100 z celku = 0,01. 25% je tedy 25 100 = 1 4 = 0,25.

Pozn. 2: Pozor, k rekombinaci může docházet na více místech najednou.

než jiná. Proto se rozhodla zavést novou jednotku, tzv. margotku, která udává, jak často dochází za vhodných podmínek mezi danými dvěma místy k rekombinaci. Pokud by např. červený a žlutý proužek na rostlině na obrázku byly od sebe vzdáleny $14 = 0,25$ margotky znamená to, že ve čtvrtině případů mezi nimi k rekombinaci dojde a ve třech čtvrtinách případů ne. Margot se ve svém výzkumu zaměřila na barvivky, které mají na svém těle tři různobarevné proužky, přičemž každý z těchto proužků se v přírodě vyskytuje ve dvou barevných variantách

(na obrázku označené A a A*, B a B* a C a C*). Nechala spolu rekombinovat dvojice rostlin s kombinacemi proužků ABC a A*B*C* a sledovala, jaké typy rostlin budou vznikat.

Dokážete Margot pomoci vyhodnotit výsledky experimentu a určit, jaké jsou vzdálenosti v margotkách mezi jednotlivými proužky?

A závěr? Budeme se snažit i tento rok! Za skvělou komunitou i organizátory a programem!

Adéla Bejdová, žákyně 7. třídy

Dopravní den v ZŠ Rohatec

V úterý 29. září se žáci druhého až pátého ročníku ZŠ Rohatec zúčastnili dopravní soutěže. Žáci se utkali ve znalosti dopravních testů, jízdě zručnosti a jízdě na dopravním hřišti s vyznačenou křižovatkou. Také si zopakovali, jak se chovat v případě dopravní nehody nebo při zranění.

Umístění nejlepších žáků

2. ročník	1. místo	Marek David
	2. místo	Svrček Martin
	3. místo	Koudelová Vanda
	4. místo	Světnicová Sabina

3. ročník	1. místo	Rucká Leona
	2. místo	Zlámalová Markéta
	3. místo	Vajčner Tobiáš
	4. místo	Ligday Josef
4. ročník	1. místo	Čechal Martin
	2. místo	Kašpárková Aneta
	3. místo	Lacko Martin
	4. místo	Mynář David
5. ročník	1. místo	Josef Flachs
	2. místo	Víchová Tereza
	3. místo	Salčák Jiří
	4. místo	Zemánková Gabriela

DRACI VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

Na konci měsíce září jsme uspořádali ve školní družině soutěž o nejoriginálnějšího, vlastnoručně vyrobeného draka. Děti ve spolupráci s rodiči nebo sourozenci vytvořily několik opravdu originálních dráčků.

Téma DRACI jsme završili uspořádáním DRAKIÁDY na fotbalovém hřišti. Počasí se nám vydařilo a většina draků létala krásně. Všem rodičům, kteří se Drakiády zúčastnili, děkujeme.

Beseda se spisovatelkou Martinou Bittnerovou

Obohacením výuky žáků osmé a deváté třídy bylo ve čtvrtek 24. září setkání se spisovatelkou Martinou Bittnerovou. Téma besedy bylo „Velikáni za zrcadlem“ – nejslavnější čeští spisovatelé 19. století. K těmto patří Božena Němcová a Karel Hynek Mácha. Paní spisovatelka děti zavedla do tajemství jejich životů způsobem, který je tak trochu jiný než v běžných hodinách literatury. Přiblížila poutavým vyprávěním vše o jejich dětství, zálibách i uměleckých osudech.

Kromě toho Martina Bittnerová představila část své

tvorby směřované především dospělým čtenářům. Jmenujme alespoň Utajené životy slavných Čechů, Utajené životy slavných Češek, Lásky Boženy Němcové.

A proč byla tato beseda věnována právě Němcové a Máchovi? Kromě toho, že patří mezi naše nejznámější spisovatele, tak oba v letošním roce slaví významná výročí svého narození.

Paní spisovatelce Bittnerové děkujeme a přejeme jí mnoho úspěchů při vlastní tvorbě.

Informace z knihovny

Knihovna v novém

Tak jsme se dočkali. Máme novou knihovnu! Od slavnostního otevření se opravdu „dveře netrhly“ ještě několik týdnů. Knihovnu a celou budovu včetně výstavy historie staré školy postupně ještě navštívilo několik desítek návštěvníků. Největší radostí pro mne byl zájem dětí z naší základní školy. Postupně přišly všechny třídy a mezi velmi milé návštěvníky patřily i děti z MŠ. K obveselení exkurzí patřilo poznávání svých rodičů na fotkách. A jestli se dětem u nás líbilo? Zeptejte se jich sami....

Zdali rozhodnutí vytvořit novou a moderní knihovnu bylo správné se zřejmě potvrdí až za delší čas. Již nyní o tom svědčí velký nárůst nových čtenářů, obzvláště dětí, někdy i celých rodin! A to nás velmi těší!

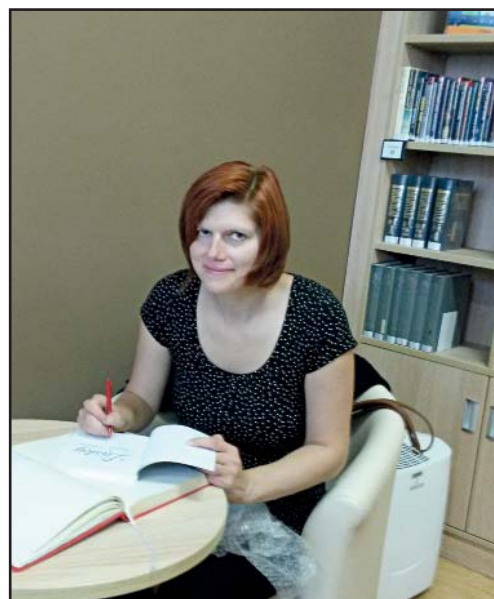
Co pro vás připravujeme?

Můžete se těšit na setkání

s Naďou Horákovou (březen) a JUDr. Josefem Holcmanem, který u nás měl být v říjnu, ale termín byl přesunut (zatím není stanoven).

Na další setkání v knihovně se těší

Jana Charvátová

SPOLKY

AŽ OPADÁ LISTÍ Z DÚBKU...

... ne, nebojte se, nebudete si číst pohádku Jana Wericha Až opadá listí z dubu, i když ta také není k zahoezení. Rádi bychom vám představili nově vznikající spolek Dúbek (dříve občanské sdružení), tedy uskupení lidí podobných zájmů a společných cílů a vizí. V hlavách nám nápad založit takový spolek ležel již několik měsíců (ba i let), ale rodinné a pracovní povinnosti jej stále odsouvaly

do pozadí, kde čekal, až dozraje. A tak se stalo, že jsme během léta dali hlavy dohromady, každý upřesnil své nápady, očekávání, přání, čím vším by se mohl spolek zabývat, a nyní bychom vám rádi tyto ideje v pár větách představili.

Proč vůbec takový spolek vlastně zakládat? Důvody vyplynuly z našich častých debat o tom, jak bychom sami mohli přispět k obohacení kulturního života

v Rohatci, jaké další kulturní a společenské akce bychom mohli pořádat pro děti, mládež i pro dospělé a jak konkrétně pomáhat rozvíjet a posilovat občanskou společnost. Tady všude vnímáme otevřený prostor k realizaci. Kromě společenských a kulturních aktivit bude důležitou součástí spolkové činnosti také péče o přírodu a krajinu v Rohatci a jeho nejbližším okolí. Rádi bychom navázali

spolupráci také s dalšími spolky, především místní.

Inspirovaly nás dobré příklady z okolních obcí a měst, z jiných míst České republiky i ze zahraničí, kde má spolkový a komunitní život silné základy. Sami máme řadu zkušeností, které se nám během života podařilo nasbírat, ať už to bylo ve škole, zaměstnání, na cestách, při našich volnočasových aktivitách nebo rodinném životě. Povzbudil nás také pozitivní ohlas na naše dosavadní působení, zejména pak dlouholeté vedení turistického oddílu pro děti a mládež nebo akce, které se nám podařilo za poslední dva roky uspořá-

dat - např. filmové a cestovatelské večery s rozvojovou problematikou.

Ještě se podívejme, kdo za zrodem Dúbku vlastně stojí. Kdo jsme ti MY. Zakládajícími členy jsou tři rohatečtí Dúbci - Přema Březovič, Honza Komosný a Honza Švanyga. Nejsou v tom ale sami. Kromě těchto tří má Dúbek celou řadu dalších členů, kteří se chtějí na činnosti a směřování spolku významně podílet a o kterých jistě dříve nebo později uslyšíte.

A jak se říká: Není čas ztrácet čas! ... a tak bychom rádi využili prostoru v rohateckém zpravodaji a rovnou vás, čtenáře, pozvali na jednu z prvních akcí

našeho nového spolku Dúbek. V nejbližší době to bude Drakiáda, která se uskuteční v neděli 25. 10. od 15:00 hod na poli za ulicí Nová, směrem k vojenskému cvičišti, kousek od turistického odpočívadla „u bobra“. Na programu bude pouštění draků, jejich přehlídka a hodnocení a tvořivé dílničky. V oblasti ochrany přírody bychom rádi jako první věc provedli asanaci invazní křídlatky na tělesu nové protipovodňové hráze tak, aby nedocházelo k jejímu dalšímu šíření do okolní krajiny. O dalších akcích, které budeme pořádat, vás budeme včas informovat.

Na setkávání se těší členové spolku Dúbek

SENIORSKÉ OHLÉDNUTÍ ZA LÉTEM

Léto - období, na které se mnozí z nás velmi těší, je už za námi. Čas se prostě nezastaví. Uteklo, tak jak mnohé před tím, a letos nám přineslo i krušné chvíle v podobě obrovských veder, která nám, seniorům, rozhodně neprospívají. Víc radosti udělalo jistě dětem, protože začaly prázdniny, nám však nastala řada „babičkových povinností“. Dlužno dodat, že je ale děláme pro své děti a vnoučata rádi. Také pro naši mladou chasu stále šikovné ruce našich senierek připravily krásné rohatecké kroje pro bartolomějské hodování. To se moc vydařilo a obešlo našetřít bez veder. V předhodo-ovou sobotu, 22. srpna, jsme se v hojném počtu zúčastnili otevření nově a krásně upravené bývalé základní školy, kterou jsme coby děti navštěvovali. Bylo to milé vzpomínání, ale hlavně chceme vyjádřit velké poděkování vedení naší obce, že při úpravě a využití této budovy pamatovalo i na nás, seniory. V jedné ze tříd budeme mít teď klubovnu.

Vzhledem k vysokým teplotám a stále nepřicházejícímu dešti nebyl ani zájem

zajat dvacátého šestého července do Buchlovic na Česnekový festival a nemohli jsme v naplánovaném termínu šestého srpna uskutečnit tradiční výlet lodí Konstancie po Moravě, kde poklesla voda tak, že nedovolila lodi vyplout. Ještě ale jedenáctého června, kdy sluníčko nebylo tak žhavé, jsme uspořádali pěkný zájezd do Valtic, kde jsme obdivovali krásy barokního zámku, nově otevřené bylinkové zahrady i okolí. Devatenáctý červen - poslední pátek v klubu před prázdninami - byl pro nás příjemný a zajímavý. Hodně jsme se dozvěděli o dění v Rohatci od našeho pana starosty a pana místostarosty, které jsme mezi sebe pozvali. Odpověděli nám na řadu otázek, vysvětlili a pohovořili i o výhledu do budoucna.

Po dvou měsících odpočinku začala školákům teď už škola. A my jsme se zase sešli čtvrtého září na pátečním posezení v klubu a také oslavili naše jubilanty. Desátého září se uskutečnil výlet za krásami dalších barokních zámků a to v Lysicích, se zvláštní empirickou kolonádou, a v Rájci-Jestřebí, kde zase zaujala výsta-

va květin v podzimním duchu. Zvládlí jsme také exkurzi do pivovaru v Černé Hoře. Přibyla nám zase spousta zážitků. A za týden, sedmáctého září, jsme přece jen vyjeli (v posunutém termínu) na lodi Konstancie po Moravě. Jízda lodí se stala takovou tradicí a loď je vždy plně obsazena. Po jízdě jsme se ještě večer občerstvili v hospůdce u Moravy, pobe- sedovali a také zaspívali při harmonice. I během jízdy na lodi nám Honza Novák zahrál hlavně písničky o vodě a také tentokrát, kromě námořníků, se s námi svezli a bavili nás dokonce dva vodníci! A již dvacátého třetího září si mohli naši členové prohrát klouby v termálních vodách maďarského Györu, kam každoročně (i dvakrát) tradičně pro velký zájem zajíždíme.

Mám za to, že jsme si odcházejícího léta patřičně užili, ale i podzim má své krásy a my se těšíme na další klubové akce.

*Za Klub důchodců Rohatec
Marie Nováková
(foto: na zadní straně)*

V ROHATCI SOUTĚŽILI O NEJHEZČÍ BALKON, OKNO A PŘEDZAHŘÁDKU

ZO ČZS spolu s Obcí Rohatec vyhlásila již tradiční soutěž o nejhezčí květinovou výzdobu balkonu, okna a předzahrádky. Hodnocení prováděly členky svazu zahrádkářů po dobu letních měsíců. Vždy je z čeho vybírat a nikdy to není jednoduché. Co se líbí jednomu, nemusí se líbit druhému. Ale tak už to v životě chodí. Víc lidí, víc názorů. Jen doufáme, že se na nás „žen-

ské“ nezlobí, že právě to jejich okno nebylo vyhodnoceno jako nejlepší a že se mezi sebou „nepohádají“. Všechna okna byla pěkná a těm, kdo se květinovou výzdobou svých domů starají o příjemný vzhled naší obce, patří bez výjimky velký dík.

Komise letos kromě klasických muškátů ocenila také netradiční květiny k výzdobě oken a balkonů. Odmě-

nou za snahu těch nejlepších pak byla květina a poukázka do specializovaného obchodu, na což přispěly základní organizace zahrádkářů a Obec Rohatec.

Každoročně bývají výsledky soutěže vyhlášovány na přehlídce mužských sborů v Rohatci. Nejinak tomu bylo i v tomto roce. Ceny výhercům, či spíše výherkyním (protože ceny si přišly

převzít ženy), předali dne 12. září předseda základní organizace Jiří Trávníček a starosta obce Jarmil Adamec. Každá z oceněných byla velmi překvapená a jejich velkou radost umocnilo také krásné slunečné počasí.

Věříme, že to, že jste letos nevyhráli, vás neodradí od dalšího zkrášlování naší obce v příštím roce. Ještě se nestalo, aby vyhrál stejný dům, takže šanci mají všichni!

A tady už jsou vítězné domy: rodina

Masaříkova, ulice Žitná (Rohatec kolonie), rodina Okénkova, ulice Hodonínská a rodina Voznicova, ulice Budovatelská. Blahopřejeme!

Marta Jašková

(foto: na předposlední straně)

Pozvánka

**ZO ČZS Rohatec již dnes upozorňuje,
že dne 5. 12. 2015 ve 14.00 hodin
se bude konat v KD Rohatec**

14. ročník akce Mladá vína

Akce bude spojena s kvalitní přednáškou tematicky navazující na přednášku „Lipera jede“, která proběhla v září. Pozvánky na tuto akci vám budou v dostatečném předstihu doručeny.

Zve výbor ZO

Cesta kolem světa za 10 dní

Zdá se vám to nemožné? Ale kdeže, my z Kopretiny jsme schopni pro radost a krásné zážitky táborníků udělat téměř cokoliv. A o čem že je řeč! O letním táboře pořádaném spolkem Kopretina Břeclav, jehož členy jsou i občané Rohatce, kteří se podílejí na přímé organizaci tábora nebo svým finančním příspěvkem umožní účast některému z účastníků.

Stejně jako v předchozích pěti letech se i letos tábor konal na táborové základně Radost ve Vřesovicích a opravdu dělal radost bezmála šedesáti táborníkům, mezi nimiž většinu tvoří lidé s mentálním a tělesným postižením.

Program, jak již titulky napovídá, byl cestovatelského rázu. Táborníci procestovali všech šest kontinentů, na skok se zastavili v nejrůznějších státech, kde poznávali, co je pro dané státy typické a neoddělitelné. Jen namátkou vzpomeneme záchranu ledního medvěda na Antarktidě, pravou řeckou

olympiádu, německý Oktoberfest s nealko pivem :-), Tour de France, indiánská klání, africké tance a v neposlední řadě český Večerníček. Byla toho spousta, ale oněch deset dní v krásné krajině chřibských lesů uteklo tak rychle, že nám nezbývá nic jiného, než se těšit na příští rok!

Stejně jako v loňském roce přispěly rohatecké zahrádkářky částkou 2000,- Kč a umožnily tak účast na táboře jedné z tábornic, která by si jinak z finančních důvodů nemohla táborový pobyt dovolit.

O zkrášlení účesů a nehtů před soutěží Africký zpěvák se postaraly Jana a Lucka Strnadovy. Místní poměry i táborníky znají už z loňska, kdy za námi zavítaly poprvé. Stejně tak i letos se na ně táborníci, obzvláště pak tábornice, moc těšili. Za všechny moc děkujeme!

Barbora Březovičová, Marta Jašková

Zázraky přírody

Koncem září jsem ve Zprávách viděl příspěvek, kde byl zobrazen ovocný sad s rozkvetlými stromy. Tento jev je sice vzácný a je podmíněn mimořádným průběhem počasí. Ten byl v letošním roce opravdu velmi neobvyklý. Vysoké teploty, sucho i na naše poměry až příliš velké. Ke zhodnocení se snad dostanu po ukončení roku. Jistě už nyní

je, že v průběhu vegetace spadlo letos méně deště než v roce 1947, známým svým suchem a neúrodou. To letošní počasí s prominutím zblbl nejen nás, ale i přírodu. Čápi letos odletěli téměř o měsíc dříve než je u nich zvykem, vlaštovky v důsledku nedostatku hmyzu rovněž, a řekl bych neorganizované odlétaly do zimních stanovišť. Na druhé

straně takovou sílu a množství vos jsem snad ještě nezažil. Pod keřem krušpánku se objevilo vosí hnízdo. Soused na jeho výlet (myslím tím otvor, odkud ze země vylétaly) umístil skleněnou poklici z pětilitrového hrnce. Během dne byl celý prostor (asi 3 až 4 litry) zaplněn tímto nepříjemným hmyzem. Po čtyřech dnech, kdy se vosy udusily, byla

poklice odstraněna a na místě bylo dle střízlivého odhadu půldruhého kila mrtvých vos. Žel pořízené fotky nic moc. Na zahrádce máme asi pětiletou hrušku Clappovu (čti normálně Klapovu), na jaře vykvetla a měla asi 20 plodů. Koncem června však mezi plody se objevují květy. Jsou na delší stopce, ale jinak normální. Blizna, prašníky. Z těchto květů však ovoce nebylo. Stalo se však něco, co bych už nečekal. Po sklizni ovoce kolem 20. září vidím na stromku již potřeť květy. Tak to už i na

mne toho bylo moc, aby jeden strom vykvetl třikrát do roka. Přitom máme ještě Williamsovu, Konferenci, Hardyho máslovku a ty žádné vícekrát nekvety. Pár dní poté rozkvetla u souseda rovněž mladá hruška. A z druhé strany rovněž. Též měly plody, ale jen několik v normálním termínu. A na dotaz, co to je za odrůdu, odpověď stejná. Klapova. A i oni, majíc odrůd více, jiné nekvety, pouze sousedovi koncem září rozkvetla mladá jablona. Slyšel jsem, že podobných na podzim kvetoucích stromů bylo

v obci více. Tolik k tomu, co nám dokáže příroda předvést. Zda příčinou bylo sucho, či velké rozdíly teplot, nevím. Nedovedu si například představit, že by se pěstovala u Moravy cukrovka, tak jak tomu bylo dříve a měla se sklízet. Vždyť by nešla vůbec vyorat. Naopak vinaři letos neměli tolik práce s postřiky, přitom hrozny až na ty vosy zdravé. Nedostatek vody však snížil obsah cukru. Je to sice vada krásy, ale kdyby nebylo nic horšího, tak by to šlo.

Antonín Jaroš

OD NAŠICH ČTENÁŘŮ

Poděkování

Vážený pane starosto!

Dodatečně Vám gratuluji ke zvolení do sice významné, ale jinak nelehké funkce starosty obce. Budu na Vás, ve své službě Bohu, pamatovat a prosit Boha o sílu, abyste dokázal zvládnout, co zahrnuje tato zodpovědná funkce.

A nyní k věci. Díky rodině Pokorníkové, která mně zpestřila hodkové odpoledne a zajistila u ochotného správce pana Hostýnka uvidět to, co jsem si ani v nejlepších představách, nepředstavil. Už vnější pohled na školu, která nejen mně dala do života dobré základy, byl úžasný. Ale to, co se skrývá za zdmi, překračuje mou fantazii. Úprava a využití staré budovy školy dává člověku možnost vytrhnout se z toho, čím nás tlačí současný život. Opustit problémy a starosti a vrátit se do doby bezstarostného a krásného dětství. Zároveň připomíná i celou škálu našich učitelů a učitelek, kteří formovali a utvářeli charakter těch, kteří prošli jejich pečlivou výukou, aby se mohli postavit do života se základním vzděláním. Škola je dílnou života. I když mne trápilo vedro, dalo se na něj zapomenout, když jsem s lupou v ruce pečlivě prohlížel staré fotografie a vybavoval si vše, na co se nedá zapomenout. Ze vzpomínek roste život a ony dovedou zahnat všechno to, co nás trápí a zneklidňuje.

Chtěl bych všem, kteří se na tomto velkolepém díle podíleli a shromáždili tak cenný materiál, i těm, kteří upravovali prostory a věnovali svůj čas, srdečně poděkovat a říci jim: Udělali

jste to, co mnohým vrátí, co se mnohdy pod tíží života ztrácí, ale nedá zapomenout. Vaší obětavostí to mohou znovu najít, potěšit se a posílit do dalších životních bojů.

Vážený pane starosto, prosím tlumočte mé poděkování za tak skvělé dílo, které rozzářilo vzpomínky na dětství prožité v malebné a krásné vesničce u Hodonína, do níž se už jako občan hanácké Olomouce, velice rád vracím a vracet budu.

Díky Vám i celému zastupitelstvu.

Vše dobré přeje bývalý Rohatčan
František Dobeš

Vážení,

ráda čtu příspěvky z vašeho časopisu od lidiček z obce. Taký se podělím o ten svůj.

Můj vnuk Matěj, žijící čtrnáct let v Lomnici nad Popelkou v Krkonoších, se přestěhoval do Rohatce.

Seznámil se s rohateckou chasou a rozhodl se jít na hody v kroji. Všichni jsme se snažili mu pomoci, sehnat vše, co je k tomu potřeba. Nechali jsme ušít u paní Šebestové celý kroj i pro jeho sestřičku Amálku, která je o dvanáct let mladší.

Matěj tančil se svou spolužačkou Karolínkou Matuškovou. Žili jsme všichni těmi přípravami, celá rodina, a měli velkou radost, že se vše vydařilo. Stálo to zato. Posuďte sami, jak jim to sluší.

S pozdravem Nováková (babička)

SPORT

TENISOVÁ SOUTĚŽ NEREGISTROVANÝCH HRÁČŮ ROKU 2015 SKONČILA ROHATECKÉ „BÉČKO“ SLAVÍ POSTUP

Pro rohatecký tenis již jedenáctá sezóna v dlouhodobé soutěži družstev neregistrovaných hráčů skončila a musím konstatovat, že velmi úspěšně.

Do již 37. ročníku družstev, soutěže neregistrovaných hráčů, které pořádá amatérské tenisové sdružení Podluží a.s., se za Tenisový klub Rohatec prezentovala i dvě klubová družstva.

A-mužstvo ve složení: Radek Šindar - kapitán, Michal Janča, Milan Drábek, Ondřej Šrůtka a Oldřich Glöckl, skončilo v I. lize se ziskem 11 bodů na 9. místě. Je to sice o dvě příčky horší umístění než v loňském roce, ale v tak kvalitní soutěži, kde startují i hráči se zkušenostmi z profesionálního tenisu, to není neúspěchem a jistě se není za

co stydět. Některé strhující a vyrovnané zápasy rozhodovala jen zkušenost a pevné nervy v koncovkách.

Naopak pevné nervy v koncovce má naše B-mužstvo, protože to ve složení: Jiří Hostýnek, Jaroslav Luzum, Martin Luža, Tomáš Zlámálik, vedené kapitánem Václavem Štruncem, dopadlo ve II. lize o poznání lépe a soutěž

se ziskem 17 bodů senzačně vyhrálo. Může tak slavit první účast v nejvyšší soutěži.

S tímto výsledkem jsem velmi spokojený a musím ještě jednou našemu „béčku“ pogratulovat a těšit se na roha-

tecké tenisové derby v první lize.

Jak ukazují výsledky v tabulkách, je vidět, že se za posledních jedenáct soutěžních let tenis v Rohatci zlepšil a dá se říct, že nyní již dokážeme herně konkurovat i těm nejlepším družstvům.

Věřím, že se nám v klubu podaří složit ještě družstvo kategorie Veterán a Tenisový klub Rohatec tím bude mít v soutěži tři účastníky, kteří i v dalších letech budou zdárně reprezentovat naši obec v dlouhodobé soutěži.

ÚSPĚŠNÁ SEZÓNA

Je konec září a hasičská sezona v Rohatci pro muže pomalu končí. Přes velmi těžký začátek se týmu podařilo dosáhnout v dosavadní historii požárního sportu v Rohatci nejlepšího výsledku.

Začátek sezony bohužel ovlivnil odchod jedné ze stálíc týmu a taky směnové zaměstnání. I přes nedostatek členů v týmu ostatní trénovali dál a poctivě se připravovali na nadcházející ročník. Bohužel na první závod letošního ročníku se družstvo sestavit nepodařilo. Snaha postavit tým však nepřestala a SDH Rohatec již na další soutěži vyběhl. Poctivá příprava, zkušenosti a trpělivý strojník - to vše dokázalo, že se s Rohatcem bude muset počítat i v ročníku letošním. První ostrý start a Rohatec si z Dubňan odvážel prvních 10 bodů a 3. místo. Díky zaváhání ostatních týmů se nám podařilo ztrátu jednoho závodu dotáhnout už v druhém kole. Další a již 3. kolo ročníku zavítalo do skvěle při-

praveného areálu v Blatnici pod sv. Antonínkem. Teplota se šplhala vysoko přes 30 stupňů, ale Rohatec i přesto doběhl s nejlepším časem sezony, obsadil 2. místo a připsal si na své konto dalších 12 bodů.

Sezóna se již rozběhla naplno a námi získané posily se pomalu zapracovávaly do sestavy. Další závod nás čekal v Ratíškovicích, ale letos poprvé byla dráha přesunuta na fotbalové hřiště. Opět teplota nad 30, neznámá dráha, větřík a Rohatec startoval ze své 6. pozice. Díky nejslabšímu stroji bylo nutné změnit taktiku. Dřívější vyčkávání s přidáním vody se změnilo v okamžitou akci. Tým díky tréninkům získal rychlost, sebedůvěru a opět v Ratíškovicích 3. místo. Těchto 10 bodů tým posunulo na průběžné 2. místo tabulky. Zaváhání přišlo v 5. kole v Čeložnicích, ale stále družstvo drželo 2. místo v celkovém pořadí. Následovala čtrnáctidenní pauza, ale zároveň už jen měsíc do domácího

závodu. Mezi závodem v Čeložnicích a domácím nás ještě čekalo 6. kolo, a to v Petrově. Místní dráhu znám asi stejně dobře jako domácí, a tak jsme chtěli potvrdit formu. I přes handicap slabšího stroje obsadil Rohatec opět 3. místo.

Jak už u tohoto týmu bývá zvykem, v létě vždy jeden až dva členové musí na žně. Pravdou to bylo i letos. Strojník musel do žní. Tak jako každá letošní závodní sobota znamenala teploty vysoko nad 30. Asfaltový povrch dráhy a teplota udělala své, ale opět se potvrdilo, že toto počasí týmu sedí. Průměrný čas 18:48s stačilo doma na 2. místo a 12 bodů. V tabulce stále držel Rohatec 2. místo a do konce sezóny zbývala polovina závodů.

První sobota v srpnu, tak jako už spoustu let, patří noční soutěži v Průšánkách. Vlídne počasí bohužel týmu nesedlo. Zaváhání na koši kluky poslalo až do druhé desítky výsledného pořadí. Napravit chuť a potvrdit druhé

místo v tabulce se tým vydal následující víkend do Vřesovic. Teplota na fotbalovém hřišti atakovala 38 stupňů, ale podmínky byly pro všechny stejné. Na start jsme šli opět jako šestí, ale menší zaváhání na rozdělovači a běčkách zastavilo časomíru daleko za předpoklady. Místní soutěž opět vyhrává favorizovaný a již nikým neohezený Mistřín. Tento tým letos jede svou vlastní ligu a poráží ostatní týmy rozdílem třídy. Před posledními třemi závody bohužel ztrácíme vytvořený náskok a již rozběhané Vřesovice nás stahují na rozdíl dvou bodů.

Hodovou neděli, tak jako každý rok, zajíždí muži na velmi rychlou trať do Hrubé Vrbky. Taktika je jasná už polovinu sezóny, ale tady více než použitelná. Na místní dráze padají pravidelně velmi rychlé časy a i Rohatec si na nějaký věřil. Bohužel menší prostřik a již zmiňovaný handicap slabšího stroje nedovolil klukům napodobit ostatní týmy, které tu zaběhly svá letošní maxima. Končíme až na 7. místě a odvážíme si 6 bodů. Díky tomu kle-

sáme v tabulce na 3. místo a zezadu se na nás tlačí kvalitně budující Vlkoš.

Poslední prázdninový víkend patří již třetím rokem závěrečnému dvoukolu, a to Vacenovice a Velká nad Veličkou. Velmi těžká dráha ve Vacenovicích klukům paradoxně vyhovuje, ale špatně zvolenou taktikou trenéra a zaváháním na běčkách končíme až na 11. místě. I přesto vezeme velmi cenné 3 body. Poslední závod ročníku 2015 je již v neděli a Rohatec se bohužel po nepovedeném závodě ve Vacenovicích propadl až na 4. místo tabulky. Startujeme opět šestí, ale ještě před námi končí neplatným pokusem Vřesovice. Na základnu jdeme s čistou hlavou, ale myšlenkou vybojovat co nejlepší umístění. Pěkný rozběh, kvalitní voda, vytažené proudy a platný čas. I přes 1s prostřik (LP-18.31 – PP-19.61s) se řadíme na 2. místo závodu. Vlkoši bohužel parádně rozběhnutý pokus kazí prasknutá hadice a rázem přeskakuje Rohatec kluky z Vřesovic i Vlkoše a řadí se na 2. místo ročníku.

V týmu propukla radost, ale ještě

nebylo nic jisté. Tabulku mohl změnit jakýkoli lepší pokus než náš. A to se povedlo poslednímu týmu velické soutěže. Kluci z Petrova si schovali medailový pokus na velickou soutěž a časem lepší o dvě setiny předběhli Rohatec a posunuli ho na 3. místo závodu a zároveň celkového pořadí. Tým si užíval historicky nejlepší umístění Rohatce v Grand Prix Hodonín. Tímto výsledkem si kluci vybojovali právo startovat na soutěži o Slovácký džbáněk, kam postupuje pět nejlepších týmu z okresů Hodonín, Břeclav a Uherské Hradiště. Rohatec se ani tam neztratil a skončil na 8. místě.

Celkové 3. místo v GP HO v roce 2015 je nejlepší umístění Rohatce od znovuzaložení v roce 1998. Celkem tým získal 86 bodů a byl 6x na stupních vítězů.

Z pozice trenéra vidím uplynulou sezónu jako velmi vydařenou a chtěl bych poděkovat všem běhajícím, sponzorům a SDH Rohatec za podporu v ročníku 2015.

Trenér Michal Matějčiček

SPORTOVEC ROKU

Jedním z oceněných sportovců obce Rohatec za uplynulý rok byla i atletka Veronika Paličková. Veronika se narodila 1. května 1997. V atletice se věnuje běhu na 100, 200 a v hale 60 m. Na olympiádě mládeže v Číně byla v semifinále, dále obsadila čtvrté místo ve štafetě na mistrovství světa v Doněcku do 17 let. V letošním roce léčila zranění zánětu okostice, ale v současné době se už připravuje na další sezonu.

Jak ses k atletice dostala?

Od malička jsem dělala krasobruslení a atletiku jsem dělala jen okrajově ve škole Červené domky, kam jsem chodila. Před pěti čtyřmi roky jsem skončila s krasobruslením a rozhodla se pro atletiku.

Nechybí ti krasobruslení?

Teď už bych na něj neměla čas. Vlastně jsem si od té doby byla zabruslit jen asi třikrát.

Jak často sportuješ?

Každý den po škole minimálně dvě hodiny na tréninku. O víkendu v sobotu ještě volný běh a v neděli většinou volno. Hýbu se i na dovolené, když nic nedělám, tak jsem nervózní.

Jakého úspěchu si ještě ceníš?

Ještě když jsem běhala za starší žákyně, bylo to asi druhý rok, co jsem dělala atletiku, jsem zaběhla český rekord. O setinku to bylo, ale bylo to velice motivující.

Co tě na běhání baví?

Odpočinu si u něho po škole. I do budoucna bych se sportu chtěla věnovat, když mi to zdraví dovolí. Rodiče mě od malička ke sportu vedli. I když byli trochu zklamaní, že jsem nechala krasobruslení, teď jsou spokojení.

Kdo je tvým sportovním vzorem?

Dafné Schipperosová, Nizozemka, která se stala mistryní světa na dvě stě metrů. Dokázala předběhnout všechny černošky a Američanky.

Jak se ti daří zvládat školu a sport najednou?

Učím se až do večera, ale zatím jsem mívala vyznamenání. Je o náročné, ale jde to.

Jsi v posledním ročníku na gymnáziu, jaké máš plány se sportem a školou?

Uvidím příští rok, kdy jdu na vysokou školu. V Praze bych, když to dopadne dobře, chtěla s běháním pokračovat. Ale uvidím, kam se dostanu na školu. Sportovat nebudu celý život, takže vzdělání je pro mě důležité, možná dokonce důležitější. Bavila by mě fyzioterapie. Něco kolem sportu, třeba výživa, trénérství, masáže... Uvidíme.

Co tě ještě letos čeká za závody?

Teď se nepřipravuju na nic, protože jsem byla celou sezonu zraněná. Aktuálně se chci zaměřit spíše na zimní přípravu pro nadcházející sezonu.

Jak Veroniku hodnotní trenér Zdeněk Lípá?

Veronika, jako moje svěřenkyně, je jedna z nejpracovitějších, co jsem kdy měl tu čest trénovat. Její houževnatost a cílevědomost je někdy až neskutečná a jejím obrovským plusem je i to, že když jí nevyjde závod, nastupuje do dalšího s ještě větším odhodláním dosáhnout co největšího úspěchu, běžet co nejrychleji. Málokdy se také setkáte se sportovcem, který si vždy nadělí tu větší dávku, kterou naplánujete. Když jí řeknu, že úseků bude osm až deset, tak se snad nestalo, že by šla jen osm, vždy jde maximum (pokud to zdraví dovolí samozřejmě). Také je dobré, že trénuje ve smíše-

né skupině. Nesnaží se při tréninku vyrovnat holčkám, ale právě klukům, pro které je mnohdy její výkonnost nebo spíše tréninková výdrž až deprimující (úsměv). Hodně si odnesla také z krasobruslení, které dříve preferovala a atletika byla jen doplňková. Poté, co získala titul mistryně ČR mezi juniorkami, cítila, že už se pravděpodobně dál neposune a již se plně věnuje pouze atletice. Zde se, myslím, za dva roky přípravy posunula mílovými kroky kupředu. Ale jak jsem již zmínil, krasobruslení a příprava kolem něj dala Veronice výbornou fyzickou přípravu (rozsahy, dynamiku, zpevnění jádra,...), ale i cit pro pohyb, schopnost naslouchat a rychle se učit novým věcem. Její potenciál je prostě obrovský a je radost se takovým svědomitým a zodpovědným člověkem pracovat.

Pozvánka do Atletického klubu

V dnešní době jsou pohybové aktivity vytlačovány sezením u počítačů a u televize. Proč raději nenajít dítěti vhodnou volnočasovou aktivitu a udělat tak něco pro jeho zdraví?

Vyzkoušet to můžete třeba u nás. Trénovat mohou děti jakéhokoliv věku. Zkuste se podívat na www.akhodonin.com nebo přijměte pozvání mezi nás a přijďte se denně mezi 14. a 18. hod. podívat, jak probíhají tréninky.

TRADIČNÍ PŘEDHODOVÝ „ULIČKOVÝ“ TURNAJ V MALÉ KOPANÉ 2015

Velká očekávání všech zúčastněných... spekulace v kuloárech, podaří se jim to, nebo nepodaří? Takové byly poslední dny před tradičním uličkovým turnajem. Vše propuklo v sobotu 15. srpna na tréninkovém hřišti TJ Slavoj. Letos se přihlásilo devět týmů, což není pro pořadatele počet ideální a nedá se řešit jinak, než skupina po pěti a skupina po čtyřech, ze které postoupí všichni. Po odehrání zápasů v základních skupinách zůstal černý petr na **Zelenou míli**, která se umístila na **9. místě**.

Jestliže jsem v loňském článku psal o zvýšení brankového průměru na zápas, tak letošní ročník už vyloženě přinášel hokejové výsledky typu 8:1, 7:1, 6:2, takže o pohledné akci a góly nebyla vůbec nouze. Oko diváka zaplesá, fotbalová duše se raduje s každou další brankou. Kromě Zelené míle tedy všichni postoupili do čtvrtfinále, šlo jen o to, kdo proti komu. Kromě suverénů z Nové, kteří své čtvrtfinále zvládli ve velkém stylu a porazili Přívoz 5:1, byly ostatní souboje vzácně vyrovnané. Chasa porazila Soboňky 2:1, Fléček si poradil se Za Humny také 2:1 a poslední souboj musely rozhodovat penalty, v nich pevnější nervy prokázali hráči U Capitů, když po výsledku 1:1 na penalty porazili Větrnou 5:4.

V semifinále mohli přítomní diváci vidět, dva naprosto odlišné souboje. V prvním zápase se proti sobě po roce opět postavili borci z Nové a veteráni Fléčku. Utkání bylo nervózní, plné soubojů a skončilo remízou 1:1, a tak o finalistovi musely rozhodovat penalty. V nich měli více štěstí obhájci prvenství z Nové a postoupili do finále. Druhé semifinále nabídlo brankostroj v podání U Capitů, kteří si tenisovým výsledkem 6:0 poradili s unavenou Chasou, na které se pravděpodobně podepsala únava z páteční předhodoové zábavy, která byla velmi povedená a veselá. V souboji o třetí místo prokázali **Fléčkaři** více štěstí a potřeťi za sebou skončili na bronzovém stupínku. **Chasa** tedy nezopakovala loňské finále a brala bramborové medaile. Finále přineslo zápis do historie. Hráči týmu Nová totiž zvítězili potřeťi za sebou. Ve finále porazili **U Capitů**, a dosáhli tak na **zlatý hatrick**. V historii se tento kousek povedl pouze týmu Pagáčů a Fléčka-

řů. Vítězové z Nové hráli ve složení: Tomáš Koubek, Tomáš Mlýnek, David Štrunc, Tomáš Štylár, Jiří Jüstel, Michael Pokorný ©, Petr Nedvídek, Dominik Směřička, Luboš Běloch, a brankář Martin Běloch.

Individuální ocenění získali: za nejlepšího brankáře **Tomáš Drábek** – U Capitů, nejlepším střelcem turnaje se stal **Jirka Jüstel** – Nová, a nejlepšími hráči turnaje byli zvoleni **Tom Koubek** z vítězného týmu Nová a **Aneta Tomšejová** z Chasy. Naše poděkování patří pořadatelům, výborné obsluze v pártý stanu, fanouškům a všem, kteří stále mají náladu i v nevlídném parném letním počasí nahá-

nět na zeleném pažitu kulatý nesmysl – sportu zdar a fotbalu zvláště ☺

Jara Adamec

Dětský folklórní soubor Malá chasa z Rohatca pořádá

 SBĚR
KAŠTANŮ, ŽALUDŮ A
BUKVIC

vítězná třída získá jednodenní výlet na konci školního roku

První výběr:
čtvrtek 8. 10. 2015
od 7:20 do 7:50

Místo výběru:
u hlavního vchodu
základní školy

**Specializované
HYPOTEČNÍ CENTRUM**

Vše pod jednou střechou

- ✓ nejnižší úrok pro Vás
- ✓ výběrové řízení a veškerá administrativa na jednom místě
- ✓ končí Vám fixace za dlouho? **NEVADÍ, JDE TO!**

Přijďte včas a získáte slevu až 4,5 % na pojištění nemovitosti a bonus až 1 000 Kč.

tel.: +420 605 298 607
www.financninaavigator.cz
Předměstí 388, 696 62 Strážnice

 **FINANČNÍ
NAVIGÁTOR**
S námi se nezapadne

OBKLADY - DLAŽBY

Rekonstrukce koupelen, veškeré zednické práce, sádkokartoný, malby včetně dodání materiálu.

Tel.: 777 838 860

Email: renepawera@seznam.cz

René Pawera, U Parku 265/10, Rohatec

 **centrum
úspor**

**LEVNĚJŠÍ
PLYN a ELEKTŘINA**

- snížíme Vaše výdaje za plyn a elektřinu
- vyřídíme za Vás přepis energií na jinou osobu
- pomůžeme Vám se smlouvou podepsanou podomním prodejci

**zákaznické kontaktní místo - Centrum úspor
Štefánikova 10, Hodonín**

Otevírací doba :
Po - Čt: 9:00 - 17:00, Pá : 9:00 - 15:00
tel. 720 757 310
www.centrum-uspor.cz

BALKONY

ZA ROHATCEM, ZA DĚDINÚ

SENIORSKÉ OHLÉDNUTÍ ZA LÉTEM

Rohatecká obec – občanský zpravodaj vydávaný Obecním úřadem v Rohatci. Řídí redakční rada při OÚ Rohatec, redaktor Stanislav Zela, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durďák, Vlastimil Hlaváč, Lenka Hostýnková, Marie Hovězáková, Ing. Antonín Jaroš, Anna Kolofíková, Ing. Tomáš Letocha, Ing. Drahoslav Melo, Ing. Jiří Trávníček, Božena Vláčilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl. Vychází šestkrát ročně nákladem 900 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy na konci každého lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.tiskarnabrazda.cz
tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.